Lietas Nr. 12290000109
Lietas arhīva Nr. K22-0007-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ludzā, 2014.gada 31.oktobrī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā – tiesnese Inta Marnauza, ar sekretārēm Līgu Locovu, Ilonu Vasiļonoku, Tatjanu Žurzdinu, Zani Trukšāni, tulcēm Jeļenu Muleri, Sanitu Bondarevu, piedaloties prokurorei Anitai Leščinskai, zvērinātam advokātam Valērijam Petrovskim izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kur /pers. F/ (/pers. F/), personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Pārbaudījusi un novērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

/pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās personas S.V, S.D. un M.P., izdarīja sekojošas darbības. 2008.gada jūlijā, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā datumā un laikā, /pers. F/ no Sīrijas pilsoņa, kura personība pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrota, pa telefonu saņēma piedāvājumu par materiālu atlīdzību nelikumīgi pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku trīs Sīrijas pilsoņus ar nolūku viņus tālāk nogādāt uz dažādām Eiropas Savienības valstīm. /pers. F/, apzinoties savu darbību noziedzīgo raksturu, mantkārīgā nolūkā piekrita veikt nelikumīgu Sīrijas pilsoņu pārvietošanu no /pers. G/ uz Latvijas Republiku. Lai īstenotu šo nodomu, /pers. F/ noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja personas S.V. un M.P., savukārt S.V. noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja personu S.D.

/pers. F/ telefoniski sazinājās ar S.V. un uzdeva organizēt trīs Sīrijas pilsoņu nelikumīgu pārvietošanu no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku. S.V. turpmāko noziedzīgo darbību izdarīšanā iesaistīja S.D., kuram telefoniski nodeva /pers. F/ teikto informāciju, norādīja, kurā vietā, laikā, no kura vilciena un konkrēta vagona Krievijas Federācijas pusē personai S.D. būs jāsagaida trīs Sīrijas pilsoņi un jānogādā Latvijā. /pers. H/ S.D. ar savu automašīnu šķērsojot Ludzas rajona Terehovas robežkontroles punktu, izbrauca no Latvijas Republikas uz /pers. G/, kur sagaidījis trīs Sīrijas pilsoņus, nelikumīgi tos pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, ejot kājām pāri robežlīnijai, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagasta teritorijā. Pēc trīs Sīrijas pilsoņu pārvietošanas pāri Latvijas valsts robežai S.D. tos aizveda uz savām mājām Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā un izmitināja pirtī. Uzreiz pēc tam /pers. F/ un S.V. ar automašīnu /TL marka/ atbrauca pie S.D., samaksāja viņam 400 ASV dolārus un aizveda visus trīs Sīrijas pilsoņus uz Rīgu, kur /pers. F/ tos izmitināja viesnīcā, pirms tam viesnīcas numuru reģistrējot uz sava vārda. Pēc tam /pers. F/ vienojās ar M.P. par minēto trīs sīriešu nogādāšanu Vācijā. /pers. F/, iesaistījis turpmāko noziedzīgo darbību izdarīšanā M.P., uzdeva tam nogādāt sīriešus uz Vāciju. Laika posmā no 2008.gada 31.jūlija līdz 1.augustam /pers. F/ kopā ar personu A.B. no viesnīcas ar sabiedrisko transportu nogādāja trīs sīriešus līdz lielveikala /Nosaukums A/ stāvlaukumam, kurš atrodas /adrese/, kur viņus sagaidīja persona M.P. M.P. un /pers. F/ mēģināja sīriešus aiztransportēt uz Vāciju caur Lietuvas Republiku un Polijas Republiku, taču 2008.gada 1.augustā uz Lietuvas - Polijas robežas visi tika aizturēti.

Par sīriešu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai, turpmāko nelikumīgo pārvietošanu pa Latvijas Republiku un uz citām Eiropas Savienības valstīm organizētās grupas dalībniekiem, izņemot personu S.D., kuram atlīdzība jau bija izmaksāta, /pers. F/ samaksāja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu naudas summu.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Bez tam /pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

neskatoties uz to, ka 2008.gada 1.augustā /pers. F/ tika aizturēts uz Lietuvas-Polijas robežas, viņš turpināja organizēt citu Sīrijas pilsoņu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas valsts robežai, telefoniski saņemot informāciju no Sīrijas pilsoņa, kura personība pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrota, un šo informāciju tālāk telefoniski nododot citu organizētās grupas dalībnieku rīcībā. /pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu

kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās S.V., S.D. un A.Ž., izdarīja sekojošas darbības. 2008.gada 1.augustā /pers. F/ telefoniski uzdeva personai S.V. nelikumīgi pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku trīs Sīrijas pilsoņus, kuru personības pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrotas. Persona S.V. no /pers. F/ saņemto informāciju par trīs Sīrijas pilsoņu atrašanās vietu un laiku telefoniski nodeva personai S.D., norādot konkrētu vilcienu un vagonu, kurā atradīsies minētie Sīrijas pilsoņi. Persona S.D. kājām šķērsojot Latvijas valsts robežu, ieradās Krievijas Federācijā, sagaidīja trīs Sīrijas pilsoņus, kuri Krievijas Federācijā ieradās ar vilcienu, un nelikumīgi tos pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku ejot kājām pāri robežlīnijai šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagasta teritorijā. Pēc tā S.D. ar savu automašīnu aizveda minētos trīs Sīrijas pilsoņus uz Daugavpili, kur tos izmitināja īrētā dzīvoklī; par sīriešu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai persona S.D. informēja personu S.V., kurš uzdeva S.D. transportēt sīriešus uz Rīgu. S.D. turpmāko noziedzīgo darbību izdarīšanā iesaistīja personu A.Ž., kurš piekrita nogādāt sīriešus no Daugavpils uz Rīgu. 2008.gadā laika posmā no 10. līdz 12.augustam A.Ž. ar savu automašīnu VW Passat, iepriekš telefoniski sazinoties ar S.V., nogādāja trīs Sīrijas pilsoņus (divus vīriešus, vienu sievieti) uz lielveikala /Nosaukums A/ stāvlaukumu, kas atrodas /adrese/. Personu A.Ž. sagaidīja /pers. F/ un S.V., kuri trīs Sīrijas pilsoņus pārņēma savā rīcībā ar nolūku organizēt viņu turpmāko transportēšanu uz Vāciju. Minēto trīs Sīrijas pilsoņu personības pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrotas. Par minēto 3 Sīrijas pilsoņu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai, viņu turpmāko nelikumīgo pārvietošanu pa Latvijas Republiku un uz citu Eiropas Savienības valsti /pers. F/ organizētās grupas dalībniekiem samaksāja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu naudas summu.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Bez tam /pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

/pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu, kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās personas S.V., S.D., V.D. izdarīja sekojošas darbības. 2008.gada augustā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā /pers. F/ telefoniski uzdeva personai S.V. nelikumīgi pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku četrus Sīrijas pilsoņus, kuru personības pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrotas. S.V. no /pers. F/ saņemto informāciju par četru Sīrijas pilsoņu atrašanās vietu un laiku telefoniski nodeva personai S.D., norādot, ka sīrieši jāsagaida Krievijas Federācijas pilsētā /pers. M/ laukumā pie viesnīcas. Ieradies norādītajā vietā, S.D. satikās ar minētajiem Sīrijas pilsoņiem, transportēja viņus ar savu automašīnu tuvāk Latvijas Republikas valsts robežai un līdz tumsas iestāšanās brīdim izmitināja viņus Krievijas Federācijas teritorijā neapdzīvotā mājā, savukārt iestājoties tumsai, nelikumīgi pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, ejot kājām pāri robežlīnijai, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagasta teritorijā. S.D. kopā ar sīriešiem atnācis līdz pierobežas ceļam Pasiene - Katalova, turpmākā viņu pārvietošanā iesaistīja savu dēlu V./pers. N/ V.D. ar savu automašīnu transportēja minētos nelikumīgi pāri Latvijas Republikas valsts robežai pārvietotos četrus sīriešus no pierobežas ceļa uz savām mājām Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, kur izmitināja viņus pirtī. Uzreiz pēc tam S.D. telefoniski sazinājās ar S.V., kurš viņam uzdeva sīriešus nogādāt Rīgā. S.D. savukārt uzdeva personai V.D. sīriešus nogādāt Rīgā un V.D. ar savu automašīnu transportēja minētos četrus Sīrijas pilsoņus uz /adrese/, kur tos lielveikala /Nosaukums A/ stāvlaukumā nodeva /pers. F/ rīcībā. /pers. F/ turpmāk organizēja četru Sīrijas pilsoņu transportēšanu uz Vāciju. Par noziedzīgu darbību izdarīšanu veicot sīriešu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas robežai un turpmāko nelikumīgo pārvietošanu pa Latvijas Republiku un uz citu Eiropas Savienības valsti /pers. F/ organizētās grupas dalībniekiem samaksāja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu naudas summu.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Bez tam /pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

/pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu, kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās personas S.V., S.D., V.D. izdarīja sekojošas darbības. 2008.gada augustā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā /pers. F/ telefoniski uzdeva personai S.V. nelikumīgi pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku četrus Sīrijas pilsoņus, kuru personības pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrotas. S.V. no /pers. F/ saņemto informāciju par četru Sīrijas pilsoņu atrašanās vietu un laiku telefoniski nodeva personai S.D., norādot, ka sīrieši jāsagaida Krievijas Federācijā dzelzceļa stacijā /Nosaukums B/. Ieradies norādītajā vietā, S.D. satikās ar minētajiem Sīrijas pilsoņiem, nogādāja viņus tuvāk Latvijas Republikas valsts robežai, izvietoja Krievijas Federācijas pusē neapdzīvotā mājā, un divās reizēs, katrreiz pa divi, nelikumīgi pārvietoja viņus no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, ejot kājām pāri robežlīnijai, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagasta teritorijā. Pēc Sīrijas pilsoņu pārvietošanas S.D. kopā ar viņiem atnācis līdz pierobežas ceļam Pasiene - Katalova, turpmākā viņu pārvietošanā iesaistīja savu dēlu V.D. Persona V.D. ar savu automašīnu transportēja minētos četrus sīriešus no pierobežas ceļa uz savām mājām Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, kur tiem ierādīja uzturēšanās vietu pirtī. Pēc tam S.D. informēja personu S.V. par sīriešu atrašanās vietu, kurš savukārt, saņemot norādes no /pers. F/, lika personai S.D. sīriešus nogādāt Rīgā. S.D. uzdeva personai V.D. divus Sīrijas pilsoņus nogādāt Daugavpilī un izmitināt īrētā dzīvoklī, ko V.D. arī izdarīja. Vēlāk V.D. transportēja abus Sīrijas pilsoņus uz Rīgu un nodeva /pers. F/ rīcībā. Pēc tam S.D. telefoniski vienojās ar S.V. par atlikušo divu sīriešu nogādāšanu uz Polijas Republiku. 2008.gada laika posmā no 21. līdz 22.augustam persona S.D. divus Sīrijas pilsoņus ar savu automašīnu nogādāja uz Polijas Republikas Leģionowas pilsētu. Par noziedzīgu darbību izdarīšanu veicot sīriešu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai un turpmāko nelikumīgo pārvietošanu pa Latvijas Republiku un uz citu Eiropas Savienības valsti /pers. F/ organizētās grupas dalībniekiem samaksāja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu naudas summu.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Bez tam /pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

/pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu, kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās personas S.V., S.D., V.D., A.R., M.P. un R.R., izdarīja sekojošas darbības. /pers. F/ uzdeva personai S.V. nelikumīgi pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku trīs Sīrijas pilsoņus. S.V. pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. F/ 2008.gada 20.augustā izbrauca no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju un dzelzceļa stacijā /Nosaukums C/ sagaidīja trīs Sīrijas pilsoņus, vilcienā tos pavadīja līdz dzelzceļa stacijai /Nosaukums B/. Savukārt stacijā /Nosaukums B/ viņus sagaidīja S.D., ar kuru S.V. iepriekš bija vienojies par sīriešu turpmāku pārvietošanu pāri Latvijas Republikas robežai. Nodevis sīriešus S.D. rīcībā, S.V. ar vilcienu Maskava-Rīga aizbrauca uz Rīgu. Persona S.D. minētos trīs Sīrijas pilsoņus nelikumīgi pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, ejot kājām pāri robežlīnijai, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagasta teritorijā. Pēc sīriešu pārvietošanas S.D. kopā ar sīriešiem atnācis līdz pierobežas ceļam Pasiene - Katalova, turpmākā viņu pārvietošanā iesaistīja savu dēlu V.D., kurš ar savu automašīnu transportēja minētos sīriešus no pierobežas ceļa uz savām mājām Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, kur tiem ierādīja uzturēšanās vietu pirtī. Pēc tam S.D. informēja personu S.V. par sīriešu atrašanās vietu, bet S.V., savukārt, saņemot norādes no /pers. F/, lika personai S.D. nogādāt minētos Sīrijas pilsoņus Rīgā. S.D. uzdeva personai V.D. trīs Sīrijas pilsoņus nogādāt Daugavpilī un izmitināt īrētā dzīvoklī, ko V.D. arī izdarīja. Vēlāk pēc S.V. norādījuma V.D. transportēja minētos sīriešus uz /adrese/ un nodeva /pers. F/ rīcībā, kurš sīriešus nogādāja savā īrētajā dzīvoklī /adrese A/. Pēc tam /pers. F/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā iesaistīja personas R.R., A.R. un M.P. Persona R.R. pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. F/ vienu Sīrijas pilsoni transportēja uz Vāciju. Savukārt personas M.P. un A.R. pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. F/ diviem Sīrijas pilsoņiem Rīgas ostā uz sava vārda nopirka biļetes uz prāmi 2008.gada 23.augustam maršrutā Rīga-Stokholma un iegādātās biļetes nodeva /pers. F/. /pers. F/ kopā ar savu laulāto A.B. pavadīja abus sīriešus līdz Zviedrijai, kur no viena Sīrijas pilsoņa laulātās saņēma atlīdzību par personu nelikumīgu pārvietošanu no Sīrijas uz Zviedriju. Par noziedzīgu darbību izdarīšanu veicot sīriešu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai un turpmāko

nelikumīgo pārvietošanu pa Latvijas Republiku un uz citu Eiropas Savienības valsti /pers. F/ organizētās grupas dalībniekiem samaksāja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu naudas summu.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Bez tam /pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

/pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu, kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās personas S.V., S.D., V.D., R.R., A.R., A.Č. un A.P., izdarīja sekojošas darbības. /pers. F/ 2008.gada augusta beigās, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā datumā un laikā, no Sīrijas pilsoņa, kura personība pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrota, saņēma telefonisku piedāvājumu nelikumīgi pārvietot no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku astoņus Sīrijas pilsoņus ar nolūku viņus tālāk nogādāt uz dažādām Eiropas Savienības valstīm, par personu nelikumīgu pārvietošanu piedāvājot materiālu atlīdzību. /pers. F/, apzinoties savu darbību noziedzīgo raksturu, mantkārīgā nolūkā piekrita veikt nelikumīgu Sīrijas pilsoņu pārvietošanu no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku. Lai īstenotu nodomu nelikumīgi pārvietot personas pāri Latvijas Republikas robežai, /pers. F/ noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja S.V., R.R., A.R. un A.P. Persona A.R. noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja A. /pers. S/ S.V. noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja personu S.V, savukārt persona S.V. noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja savu dēlu V.D. /pers. F/ personas S.V. klātbūtnē vienojās ar Sīrijas pilsoni A. A. par laiku un vietu, kad astoņi Sīrijas pilsoņi tiks nogādāti no Sīrijas līdz Krievijas Federācijai. Persona S.V. pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. F/ 2008.gada laika posmā no 25. līdz 29.augustam izbrauca no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju. Iepriekš vienojoties ar S.V., Krievijas Federācijā ieradās arī S.D., kurš minētos Sīrijas pilsoņus divas reizes katrreiz pa četri nelikumīgi pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku. Proti, četri Sīrijas pilsoņi divas dienas atradās Pustoškas pilsētā viesnīcā, bet pārējos četrus Sīrijas pilsoņus - /pers. T//pers. U/, /pers. V/, /pers. Z/ un /pers. A0/ S.D. nelikumīgi pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, ejot kājām pāri robežlīnijai un šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagastā. S.D. kopā ar minētajiem četriem sīriešiem atnācis līdz pierobežas ceļam Pasiene - Katalova, turpmākajā viņu pārvietošanā iesaistīja savu dēlu V.D., kurš ar savu automašīnu transportēja minētos Sīrijas pilsoņus no pierobežas ceļa uz savām mājām Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, kur viņiem ierādīja uzturēšanās vietu pirtī. Pēc tam V.D. informēja personu S.V. par četru sīriešu atrašanās vietu. S.V., saņemot norādes no /pers. F/, lika personai V.D. minētos sīriešus nogādāt /adrese/, stāvvietā pie lielveikala /Nosaukums A/. V.D. ar personīgo automašīnu minētos sīriešus nogādāja no Ludzas rajona, braucot caur Daugavpils pilsētu, uz /adrese/ un nodeva tos /pers. F/ rīcībā. /pers. F/ turpmāko noziedzīgo darbību izdarīšanā iesaistīja personu R.R., ar kuru vienojās par minēto četru sīriešu turpmāku nogādāšanu Vācijā. 2008.gada 27.augustā, braucot uz Vāciju caur Lietuvas Republiku, R.R. Lietuvas Republikas teritorijā tika aizturēts kopā ar četriem Sīrijas pilsoņiem /pers. T//pers. U/, /pers. V/, /pers. Z/ un /pers. A0/.

Savukārt 2008.gada 29.augustā persona S.D. atkārtoti, vienojoties ar S.V., ieradās Krievijas Federācijā un četrus Sīrijas pilsoņus nelikumīgi pārvietoja no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, ejot kājām pāri robežlīnijai, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu neatļautā vietā Ludzas rajona Pasienes pagasta teritorijā. S.D. kopā ar minētajiem četriem sīriešiem atnācis līdz pierobežas ceļam Pasiene - Katalova, turpmākajā viņu pārvietošanā iesaistīja savu dēlu V.D., kurš ar savu automašīnu transportēja viņus no pierobežas ceļa uz savām mājām Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, kur tiem ierādīja uzturēšanās vietu pirtī. Tajā pašā dienā, pēc dažām minūtēm, saņēmis no S.V. telefonisku apstiprinājumu, ka visus četrus Sīrijas pilsoņus var uzreiz vest uz Rīgu, V.D. ar savu automašīnu nogādāja sīriešus uz /adrese/, kur tos lielveikala /Nosaukums A/ stāvlaukumā nodeva /pers. F/ rīcībā, savukārt /pers. F/ viņus aizveda uz savu īrēto dzīvokli /adrese B/. Tad /pers. F/ noziedzīgu darbību izdarīšanā iesaistīja personas A.R. un A.P., kuri katrs uz sava vārda 2008.gada 29.augustā diviem Sīrijas pilsoņiem nopirka biļetes uz prāmi /Nosaukums D/ maršrutā Rīga - Stokholma un iegādātās biļetes nodeva /pers. F/. Uzreiz pēc tam, vienojoties ar /pers. F/, pulksten 17.00 persona A.P. ar taksometru nogādāja divus Sīrijas pilsoņus Rīgas ostā, no kurienes viņi aizceļoja uz Stokholmu. Tad /pers. F/ uzdeva personai A.R. atrast autovadītāju, kurš varētu atlikušos divus Sīrijas pilsoņus nogādāt uz Somiju un Vāciju. A.R. turpmāko noziedzīgo darbību izdarīšanā iesaistīja personu A.Č., kurš ar savu automašīnu aizveda vienu sīrieti uz Igauniju, pirms tam uz sava vārda Rīgas ostā iegādājoties biļeti vienā virzienā braucienam 2008.gada 30.augustā pulksten 18.30 ar prāmi maršrutā Tallina - Helsinki. /pers. F/ pavadīja personas A. Č. vadīto mašīnu līdz prāmim, pie prāmja izskaidroja veicamās darbības un kontrolēja minētā Sīrijas pilsoņa aizbraukšanu. Pēc sīrieša nogādāšanas uz prāmja A.Č., atgriezies Rīgā, satikās ar personu A.R., kurš viņam piedāvāja vienu sīrieti aizvest uz Vāciju. A.Č. piedāvājumam piekrita un, iepriekš vienojoties ar /pers. F/, aizbrauca ar savu automašīnu /TL marka/ norādītajā vietā un laikā, kur /pers. F/ nodeva personas A.Č. rīcībā minēto Sīrijas pilsoni un uzdeva to nogādāt uz Vāciju caur Lietuvas Republiku. 2008.gada 1.septembrī Lietuvas Republikas teritorijā A.Č. tika aizturēts kopā ar minēto Sīrijas pilsoni /pers. AA/, savukārt pārējo trīs nelikumīgi pārvietoto Sīrijas pilsoņu personības pirmstiesas izmeklēšanā netika noskaidrotas. Par noziedzīgu darbību izdarīšanu, veicot sīriešu nelikumīgu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas robežai, turpmāko nelikumīgo pārvietošanu pa Latvijas Republiku un uz citu Eiropas Savienības valsti /pers. F/ organizētās grupas dalībniekiem samaksāja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu naudas summu.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Bez tam /pers. F/ izdarīja personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, to izdarīja organizētā grupā, proti,

/pers. F/ organizētās grupas sastāvā, kurā izņemot viņu, kopīga smaga nozieguma izdarīšanai piedalījās personas S.V., M.P., A.P., M.K. un O.B., izdarīja sekojošas darbības. 2008.gada septembrī S.V. pa telefonu sazinājās ar /pers. F/ un pieprasīja naudas parāda atmaksu. Abi savā starpā vienojās, ka /pers. F/ organizēs nelikumīgu Sīrijas pilsoņu pārvietošanu no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku apejot Grebņevas robežkontroles punktu, un turpmāku sīriešu nogādāšanu uz citām Eiropas Savienības valstīm, tādējādi nopelnīs naudu un atgriezīs parādu S.V. /pers. F/ turpmākā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā iesaistīja M.P., savukārt M.P. turpmākā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā iesaistīja M.K., A.P. un O.B. /pers. F/ uzdeva personai M.P. sameklēt autovadītāju, kurš no /pers. AB/ dzelzceļa stacijas nogādās līdz Buhulovas ciemam piecus Sīrijas pilsoņus viņu turpmākai pārvietošanai uz Latvijas Republiku. Persona M.P. 2008.gada 14.septembrī piedāvāja iepriekš minētās darbības izdarīt personai M.K., kurš piedāvājumam piekrita. 2008.gada 15.septembrī M.K. kopā ar M.P. autonomā noīrēja automašīnu VW Caddy un pie notāra, iesaistot arī /pers. F/, paņēma pilnvaru automašīnas izbraukšanai uz Krievijas Federāciju. 2008.gada 16.septembrī M.P, M.K. un A.P. ar divām automašīnām atbrauca uz Ludzas rajona Kārsavas pilsētu. M.K. 2008.gada 16.septembrī ar automašīnu VW Caddy izbrauca uz Krievijas Federāciju un piecus Sīrijas pilsoņus nogādāja no Pleskavas pilsētas līdz Buhulovas ciemam, savukārt M.P. un A.P. ar automašīnu /TL marka/ aizbrauca pie Ludzas rajona /pers. AC/ pagasta iedzīvotāja O.B., kuram piedāvāja piecus Sīrijas pilsoņus nelikumīgi pārvietot no /pers. AD/ ciema līdz Ludzas rajona /pers. AC/ pagastam, Latvijas valsts robežu šķērsojot Grebņevas robežkontroles punktā. Persona O.B. ar savu automašīnu izbrauca no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju, kur Buhulovas ciemā no personas M.K. savā automašīnā paņēma piecus Sīrijas pilsoņus un caur Grebņevas robežkontroles punktu tos nelikumīgi pārvietoja pāri Latvijas Republikas valsts robežai un nogādāja uz Ludzas rajona /pers. AC/ pagastu, kur 2008.gada 16.septembrī ap pulksten 21.00 piecus Sīrijas pilsoņus nodeva personas A.P. rīcībā. A.P. telefoniski vienojās ar M.P. par satikšanos un turpmāko sīriešu nodošanu /pers. F/ rīcībā. Ceļā uz satikšanās vietu personu A.P. un piecus nelikumīgi pāri Latvijas Republikas valsts robežai pārvietotos Sīrijas pilsoņus aizturēja Valsts robežsardzes darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. F/ ir /pers. AE/ pilsonis, kuram kā Latvijas pilsones laulātajam bija izsniegta termiņuzturēšanās atļauja Latvijā A059116, kura bija derīga līdz 2008.gada 2.oktobrim. Saskaņā ar Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2008.gada 19.decembra lēmumu turpmāk /pers. F/ tika atteikts izsniegt uzturēšanās atļauju Latvijā un 2009.gada 28.maijā

Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Personu statusa kontroles departaments pieņēma lēmumu Nr.2954 par /pers. F/ piespiedu izraidīšanu, nosakot ieceļošanas aizliegumu Latvijas Republikā uz pieciem gadiem (lietas 4.sējums, 153.lapa). Ievērojot minēto /pers. F/ noteikto ieceļošanas aizliegumu un saskaņā ar Imigrācijas likuma 16.panta pirmās daļas 6.punktu, 12.panta pirmo daļu, organizēt apsūdzētā ierašanos tiesas sēdē Latvijas Republikā objektīvi nav iespējams (lietas 4.sējums, 160.lapa).

Pie šādiem apstākļiem, kad viennozīmīgi zināms, ka apsūdzētais atrodas ārvalstī un viņa ierašanos tiesā nav iespējams nodrošināt, atbilstoši Krimināļprocesa likuma 465.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa atzīst par iespējamu izskatīt krimināllietu apsūdzētā prombūtnē (in absentia).

No krimināllietas materiāliem redzams, ka pirmstiesas izmeklēšanā 2009.gada 23.martā, būdams iepazīstināts ar tiesai nododamās krimināllietas materiāliem apsūdzētais /pers. F/ paziņoja, ka viņš nevēlas pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē (lietas 4.sējums, 106.lapa). Apsūdzības izsniegšanas par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo darbību izdarīšanu gaitā 2009.gada 18.februārī /pers. F/ paziņoja, ka savu vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos atzīst pilnīgi, nevēlas sniegt liecību un lūdz slēgt vienošanos par vainas atzīšanu un sodu (lietas 4.sējums, 67.-68.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2008.gada 24.septembrī /pers. F/ liecināja, ka Latvijā dzīvo apmēram gadu un vienu mēnesi, 2007.gada 21.augustā Kiprā apprecējies ar Latvijas Republikas pilsoni /pers. AG/; Rīgā dzīvo īrētajā dzīvoklī un neoficiāli strādā arābu restorānā /Nosaukums/ par pavāru. 2008.gada maijā viņam piezvanīja draugs no Libānas, kuru sauc Kamiyeh El Kaj un pajautāja, vai viņam, /pers. F/, varot piezvanīt viņa draugs no Sīrijas, kuru sauc /pers. AH/. Viņš piekrita un maija sākumā, iespējams, 5.maijā uz viņa, /pers. F/, mobilo telefonu piezvanīja minētais /pers.OU/ no Sīrijas, kurš interesējās, vai /pers. F/ pazīst cilvēkus no Krievijas un vai /pers. F/ varot palīdzēt cilvēkiem no Sīrijas aizbraukt uz Eiropas Savienības valsti. /pers. F/ apsolīja apsvērt savas iespējas. 2008.gada jūlijā viņš, /pers. F/, savā darba vietā sāka kontaktēties ar vienu no restorāna pastāvīgiem apmeklētājiem, kuru sauc /pers.HB/, savukārt ar /pers.OU/ no Sīrijas periodiski sazvanījās. /pers.HB/ dzirdēja daļu no /pers. F/ kārtējās sarunās ar /pers.OU/, pēc kā /pers. F/ pajautāja /pers.HB/ par viņa iespējām palīdzēt cilvēkiem tikt no Sīrijas uz Eiropas Savienību. /pers.HB/ pajautāja, vai šie cilvēki ir legāli un no /pers.OU/ viņš saņēma apstiprinājumu, ka pārvietojamie cilvēki ir legāli. /pers.HB/ pateica, ka par katra cilvēka pārvietošanu grib 2 tūkstošus dolāru un viņam nepieciešama sīkāka informācija par cilvēku atrašanās vietu. Viņš, /pers. F/, iedeva /pers.HB/ no /pers.OU/ saņemto kontaktpersonas Krievijā telefona numuru, lai /pers.HB/ pats kontaktētos ar šo personu no Krievijas, jo bija jau zināms, ka uz Latviju pārvietojamie cilvēki jau atrodas Krievijā. Pēc apmēram 2-3 dienām ap pulksten 19.00 viņam, /pers. F/, piezvanīja /pers.HB/ un pateica, ka trīs cilvēki jau ir Latvijā, tie nerunā krieviski, ka /pers. F/ ir jābrauc līdzi. Nezinot, ka šīs personas nelikumīgi ieceļoja Latvijā, viņš, /pers. F/, piekrita braukt kopā ar /pers.HB/. Viņi brauca apmēram 4 stundas pa Latvijas teritoriju, pirms galapunkta /pers.HB/ sāka sazvanīties ar kādu personu, kur stāstīja ceļu, kur jābrauc. /pers.HB/ apstādināja mašīnu mežā, izkāpa no mašīnas un pienāca pie vīrieša, kurš stāvēja ceļa malā. Viņš, /pers. F/, palika mašīnā, bija tumšs, tāpēc vīrieti, ar kuru sarunājās /pers.HB/ nevarēja aplūkot un viņu sarunas saturu nedzirdēja. Tad vīrietis aizgāja, bet /pers.HB/ atgriezās mašīnā ar trim kurdu izcelsmes personām – diviem vīriešiem un vienu sievieti. Pa ceļam uz Rīgu viņi interesējās, kur atrodas, gribēja zināt, kur tāda Latvija vispār ir; ar kurdiem viņš daudz nekontaktējās, jo arābu un kurdu valodas stipri atšķiras. No /pers.HB/ viņš uzzināja, ka šie cilvēki atvesti no Krievijas un viņus atvedis vīrietis, ar kuru /pers.HB/ tikās mežā, šie cilvēki samaksāja /pers.HB/ 6000 dolārus. Rīgā viņi minētos trīs kurdus izlaida pie kādas viesnīcas, bet paši aizbrauca mājās. Nākošajā rītā viņam piezvanīja viens no vestajiem kurdiem, kuram viņš, /pers. F/, iedeva savu telefona numuru, jo /pers.HB/ angļu un arābu valodu nezin. Piezvanījušais kurds pajautāja par taksometru, ar kuru vajagot aizbraukt uz Poliju. Tajā brīdī viņš, /pers. F/, runāja ar /pers.MR/, ar kuru bija iepazinies kazino klubā "City casino" un par kuru zināja, ka tas pēdējā laikā strādā par taksometra vadītāju. Viņš piedāvāja /pers.MR/ aizvest trīs personas uz Poliju un /pers.MR/ piekrita. Tad viņš sazvanījās ar viņam zvanījušo kurdu un sarunāja, ka visi trīs kurdi ieradīsies pie viesnīcas "Rīga". Pie viesnīcas kurdi /pers.MR/ samaksāja par braucienu 800 vai 1000 dolārus, tad viņi visi, arī /pers. F/, iesēdās /pers.MR/ mašīnā un brauca līdz Lietuvas robežai, šķērsoja Latvijas-Lietuvas robežu, kur viņus neviens neapturēja. Tad viņi izbrauca cauri visai Lietuvai un uz robežas ar Poliju viņus apturēja Polijas robežsargi un pārbaudot dokumentus, kurdiem nebija vīzu, lai ieceļot Polijā. Viņu, /pers. F/, un /pers.MR/ aizturēja uz diennakti, bet nākošajā dienā aizveda uz tiesu, kur bija likts samaksāt naudas sodu, savukārt kur palika kurdi, viņam nav zināms. Viņam, /pers. F/, nelikās aizdomīgi, ka /pers.HB/ šos pārvietojamos cilvēkus satika naktī un pārņēma no pavadoņa naktī, jo bija iedomājies, ka nevar šķērsot robežu divos posteņos – Krievijas pusē un Latvijas pusē – nelikumīgi. Pēc tam, kad viņš nokļuva Latvijā, sameklēja /pers.HB/ un paziņoja viņam, ka kurdi ir aizturēti Polijā, jo viņiem nebija vīzas. Kā paskaidroja /pers.HB/, tad viņiem bija Krievijas vīza, bet tā kā /pers.HB/ runāja krieviski, savukārt viņš, /pers. F/, krievu valodu slikti saprot, viņš īsti nesaprata, par kādām vīzām /pers.HB/ runāja un arī no šīm lietām neko nesaprot – kādas vīzas vajag, lai nokļūtu kādā valstī. Pēc šī gadījuma viņš vairs nekur neiesaistījās, atgriezās pie sievas un darba. 2008.gada augusta beigās viņam uz mobilo telefonu piezvanīja /pers.OU/ no Sīrijas un piedāvāja turpināt pārvadāt cilvēkus. Sākumā viņš attiecās, bet tā kā bija nepieciešama nauda, viņš beigu beigās piekrita /pers.OU/ piedāvājumam. Abou viņam pateica, ka būs četri pārvietojamie kurdi un iedeva Krievijas kontaktpersonas telefona numuru, šī kontaktpersona nebija tā pati, ar kuru iepriekš sazvanījās /pers.HB/. Viņš, /pers. F/, iedeva šīs kontaktpersonas numuru /pers.HB/, lai /pers.HB/ sazvanās un noorganizē cilvēku pārvadāšanu, jo viņam šajās lietās jau bija pieredze. Minētā kontaktpersona bija arābu izcelsmes vīrietis, kurš sadarbojās ar Sīrijas personu /pers. AH/, lai pārvietotu cilvēkus no Sīrijas uz Krieviju. Ar /pers. AH/ viņi vienojās, ka /pers.OU/ atsūtīs uz viņa, /pers. F/, kontu Krājbankā naudu, no kuras daļu būs jāatdod /pers.HB/ par cilvēku pārvietošanas organizēšanu, bet daļu – 4000 dolārus viņš, /pers. F/, varēšot paturēt sev. /pers.OU/ viņam maksāja par to, lai viņš sarunātu ar /pers.HB/ par cilvēku pārvietošanas organizēšanu. /pers.OU/ viņam vairākkārt, reizes trīs, pārskaitīja naudu uz kontu kopumā 12000 dolāru, no kuriem 2 tūkstošus viņš paturēja sev, bet pārējo, noņemot no konta, atdeva /pers.HB/ par četru kurdu pārvietošanas pāri robežai organizēšanu. Kā /pers.HB/ to darīja un kādus cilvēkus iesaistīja, viņš, /pers. F/, nezin. /pers.HB/ viņam piezvanīja un paziņoja, ka pārvietojamie cilvēki ir Latvijā, savukārt viņš, /pers. F/, piezvanīja /pers.MR/ un pajautāja, vai viņam nav zināms vadītājs, kurš šos cilvēkus varētu aizvest uz Lietuvu, jo vēlmi būt nogādātiem uz Lietuvu izteica paši kurdi. /pers.MR/ paziņoja, ka viņam ir paziņa Raimonds, kurš brauc uz ārzemēm un var šos cilvēkus aizvest. Viņi visi norunāja satikties Pļavniekos noteiktā vietā, kad viņš, /pers. F/, aizbrauca uz turieni, četri kurdi – vīrieši sēdēja Raimonda mašīnā, /pers.MR/ nebija, tad Raimonds kurdus aizveda un turpmāk viņam kļuva zināms, ka Raimondu un kurdus aizturēja Lietuvā. To, ka šie kurdi ir nelegāli imigranti, viņš nezināja un arī /pers.HB/ viņam to neteica. Laika posmā, kad viņš, /pers. F/, bija atteicies no šī "darba" cilvēku pārvietošanā, viņš bija naudas grūtībās, pēc viņa lūguma Sīrijas kontaktpersona turpināja viņam sūtīt naudu uz kontu kopumā 7000 dolārus kā avansu par turpmāko darbu cilvēku pārvietošanā vai pretējā gadījumā atdot saņemto naudu no saviem līdzekļiem. 2008.gada 13. vai 14.augustā viņam piezvanīja /pers.MR/ un paziņoja, ka viņam esot cilvēki, kas var pārvietot personas no viena punkta uz otru un interesējās, vai ir cilvēki, kurus jāpārved pāri robežai. Tā kā viņam, /pers. F/, atkal bija zvanījis /pers.OU/ un teicis, ka esot 10-14 cilvēki, kuri no Sīrijas jāpārvieto uz Eiropas Savienību, viņš pateica /pers.MR/ par šādu pārvietojamo cilvēku esamību. /pers.MR/ lika nodot Sīrijas kontaktpersonai, ka pieciem cilvēkiem jābūt noteiktā Krievijas apgabalā – Pleskavā pēc divām dienām, kur tos dzelzceļa stacijā sagaidīs taksometra vadītājs un nogādās līdz noteiktai vietai. /pers.MR/ pastāstīja, ka viņam esot divi gidi, kas varot vest personas, interesējās, vai pārvietojamām piecām personām ir nauda. No /pers.OU/ viņš dabūja zināt, ka šiem pārvietojamiem pieciem cilvēkiem ir līdzi 5 tūkstoši dolāru un /pers.MR/ šī summa apmierināja un viņš apņēmās personīgi nogādāt cilvēkus vajadzīgajā galapunktā. No sarunas ar /pers.MR/ viņš zināja, ka viens no /pers.MR/ norādītajiem gidiem ir taksometra vadītājs un sagaidīs cilvēkus Pleskavā. No Sīrijas kontaktpersonas viņš zināja, ka pārvietojamiem pieciem cilvēkiem ir nopirktas biļetes uz vilcienu Maskava-Pleskava un vilcienam jāpienāk no rīta 7. vai 8.datumā. 2008.gada 16.augusta vakarpusē viņam piezvanīja /pers.MR/ un paziņoja, ka personas ir aizturētas un viens no aizturētajiem ir /pers.MR/ brālēns; par to, ka /pers.MR/ brālēns ir viens no

gidiem, viņš, /pers. F/, nebija domājis. /pers.MR/ pastāstīja, ka šie cilvēki tika pārvesti pāri valsts robežai nelikumīgi, tāpēc viņš, /pers. F/, sāka baidīties no nepatikšanām, nopirka sev un sievai biļetes uz Igauniju nolūkā atstāt Latvijas valsti, lai izvairītos no nepatikšanām ar policiju (lietas 1.sējums, 94.-102.lapa).

Aizturētā statusā 2008.gada 25.septembrī /pers. F/ liecināja, ka 2008.gada maijā viņam uz mobilo telefonu piezvanīja viņa labākais draugs no Libānas un saņēma atļauju, ka /pers. F/ varot zvanīt šī drauga draugs no Sīrijas. Tajā pašā mēnesī, iespējams 5.maijā, viņam uz mobilo telefonu piezvanīja vīrietis, kurš nosaucās par /pers. F/ labākā drauga labāko draugu /pers. AH/ un interesējās par /pers. F/ paziņām Krievijā, par iespējām palīdzēt cilvēkiem no Sīrijas braukt uz kādu Eiropas Savienības valsti; /pers. F/ piekrita apsvērt savas iespējas un minētais zvanītājs līdz 2008.gada jūlijam viņam turpināja periodiski zvanīt un jautāt par viņu interesējošām iespējām sīriešu pārvietošanai. 2008.gada jūlijā viņš, /pers. F/, savā darba vietā restorānā sāka kontaktēties ar vienu no pastāvīgiem restorāna apmeklētājiem /pers. AL/, kurš dzirdēja viņa, /pers. F/, kārtējo sarunu pa telefonu ar /pers. AH/, un piekrita, ka viņš var palīdzēt cilvēkiem no Sīrijas tikt uz Eiropas Savienību par samaksu par katra cilvēka pārvietošanu 2000 ASV dolāru apmērā. Viņš, /pers. F/, iedeva /pers.HB/ kontaktpersonas Krievijā telefona numuru, lai /pers.HB/ varētu sazināties ar šo personu un konkretizēt pārvietojamo personu atrašanās vietu Krievijā. Pēc dažām dienām no /pers.HB/ un pers.OU/ viņš uzzināja, ka Krievijā jau esot cilvēki, kurus vajag pārvest uz Latviju un ka jābrauc šie cilvēki sagaidīt. Viņš, /pers. F/, iesēdās /pers.HB/ mašīnā un brauca apmēram četras stundas pa Latvijas teritoriju, pirms galapunkta sasniegšanas /pers.HB/ ar kādu sazvanījās un šī persona stāstīja ceļu, kur braukt. Pēc tam /pers.HB/ apstādināja mašīnu un pienāca pie ceļa malā stāvoša vīrieša, ar kuru sarunājās apmēram 3-4 minūtes, savukārt viņš, /pers. F/, sēdēja mašīnā, tad vīrietis, ar kuru sarunājās /pers.HB/, aizgāja, bet /pers.HB/ atgriezās mašīnā kopā ar trim kurdu tautības personām – diviem vīriešiem un vienu sievieti. Viens no šiem kurdu tautības cilvēkiem painteresējās, kur viņš atrodas, /pers. F/ viņam atbildēja, ka Latvijā; kurdu valoda stipri atšķiras no arābu valodas, tāpēc vairāk ar kurdiem nekontaktējās. /pers. F/ pajautāja /pers.HB/, vai viss ir kārtībā, ar to domājot, vai kurdi /pers.HB/ samaksāja; pēc /pers.HB/ atbildes saprata, ka /pers.HB/ samaksāti 6000 dolāri – par katru cilvēku 2000 dolāri. /pers.HB/ pateica, ka šie cilvēki atvesti no Krievijas un vīrietis, ar kuru /pers.HB/ tikās mežā, tos atveda no Krievijas uz Latviju. Viņi brauca atpakaļ uz Rīgu, pa ceļam /pers. F/ vienam no kurdiem iedeva savu telefona numuru. Rīgā /pers.HB/ kurdus atveda pie kādas viesnīcas, kur kurdi izkāpa, bet viņš un /pers.HB/ aizbrauca uz mājām. Nākošajā rītā viņam, /pers. F/, piezvanīja kurds, kuram /pers. F/ bija iedevis savu telefona numuru, un pateica, ka esot vajadzīgs taksometrs, lai aizbraukt uz Poliju. Viņš, /pers. F/, tobrīd atradās Rīgas centrā un sarunāja ar taksometra vadītāju Mareku par trīs cilvēku aizvešanu uz Poliju, pēc kā ar viņam zvanījušo kurdu sarunāja, ka visi trīs kurdi brauks uz centu un satiksies ar /pers. F/ netālu no viesnīcas "Rīga"; norunātajā vietā Mareks pieprasīja kurdiem samaksu par taksometra pakalpojumiem un viņi samaksāja Marekam 800 vai 1000 dolārus; pēc kā trīs kurdi un viņš, /pers. F/, iesēdās pie Mareka taksometrā un brauca uz Poliju; iebraucot Polijā, viņus aizturēja robežsargi; par to, ka šim trim personām nav kārtībā vīzas, nav zināmas (lietas 1.sējums, 89.-92.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2008.gada 2.oktobrī /pers. F/ papildus sniedza liecības, kur atkārtoja iepriekš liecināto, papildus liecināja, ka pirms trīs arābu tautības cilvēku nogādāšanas no Rīgas uz Poliju vienojās ar Mareku par naudas sadali savā starpā, tomēr Mareks nav paspējis viņam naudu nodot, jo uz Lietuvas-Polijas robežas visi tikuši aizturēti. Pēc trim dienām pēc atgriešanās no Polijas Latvijā viņš saņēma telefona zvanu no /pers. AH/, kurš pateica, ka pārskaitīs uz viņa, /pers. F/, kontu naudu 6 tūkstoši dolārus priekš /pers.HB/. Visu naudu viņš no konta izņēma un nodeva /pers.HB/. Kopš ar Mareku tika aizturēts Polijā, viņš vairs arābu tautības cilvēkus uz Eiropas Savienības dalībvalstīm nepavadīja, taču pieņēma zvanus no /pers. AH/ ar priekšlikumiem pārvest Sīrijas pilsoņus no Krievijas uz Eiropas Savienību (Poliju, Vāciju) un informēja par to /pers.HB/, bet /pers.HB/ nodarbojās ar cilvēku pārvietošanas organizēšanu. Augusta mēnesī /pers. AH/ viņam, /pers. F/, 2-3 reizes piedāvāja pārvietot no Krievijas uz Latviju četras personas un viņš par to informēja /pers.HB/. Apmēram pēc divām dienām /pers. AH/ piedāvāja pārvietot vēl četrus cilvēkus un arī šo piedāvājumu viņš nodeva tālāk /pers.HB/. Kā /pers.HB/ strādāja, viņš nezin. /pers. AH/ pārskaitīja naudu viņam vai uz viņa sievas kontu katru reizi pa 5 tūkstoši dolāru un visu šo naudu viņš atdeva /pers.HB/. Cilvēkus, kurus /pers.HB/ pārvietoja no Krievijas uz Rīgu, viņš, /pers. F/, neredzēja, bet runāja ar viņiem pa tālruni, jo pats /pers.HB/ ar viņiem runāt nespēj, jo nezin arābu valodu. Septembra sākumā viņš saņēma īsziņu no nepazīstama cilvēka Slavika, kurš prasīja naudu. Sazvanoties, viņi norunāja satikties Rēzeknē, uz satikšanos viņš brauca kopā ar sievu /pers. AG/; Slaviks gribēja pārliecināties, ka viņš, /pers. F/, nav tas cilvēks Maskavā, kurš strādā ar /pers.HB/ un nemaksā viņam naudu. Viņš paskaidroja Slavikam, ka ir konfliktā ar /pers.HB/, arī Slaviks pateica, ka /pers.HB/ viņam nemaksā par darbu. Slaviks interesējās, vai viņš nezinot cilvēka numuru, no kura jāpaņem cilvēki Maskavā. Viņš atbildēja noliedzoši un pajautāja Slavikam, vai Slavikam ir darbs, bija dzirdējis /pers.HB/ runājam par cilvēku pārvietošanā iesaistīto Slaviku, tādēļ gribēja zināt vai tas ir tas /pers.HB/ pieminētais cilvēks. Slaviks neko neatbildēja un viņš tam piedāvāja vai viņš negrib pārvietot cilvēkus no Krievijas uz Latviju pēc /pers. AH/ priekšlikuma, tā kā Krievijā atradās Sīrijas pilsoņi, kurus vajadzēja pārvietot uz Eiropas Savienības dalībvalstīm. Slaviks uzreiz neatbildēja, vai strādās ar viņu, /pers. F/. Pēc šis tikšanās Slaviks bieži viņam zvanīja, bet uz zvaniem atbildēja viņa, /pers. F/, sieva. Sievai piezvanīja kāda sieviete un brīdināja, ka lai būt tālāk no problēmām, ir jāpārtrauc cilvēku pārvietošana pāri Krievijas-Latvijas robežām. /pers. AN/, kas pārvietoja cilvēkus no Krievijas uz Poliju, par šoferi no Rīgas uz Lietuvu strādāja Raimonds (lietas 1.sējums, 103.-105., 106.-108.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2008.gada 21.novembrī /pers. F/ sniedza papildus liecības, kur norādīja, ka pie agrāk sniegtajām liecībām var papildināt, ka pēc tam kad ar Mareku brauca mājās pēc aizturēšanas 2008.gada augusta mēnesī uz Lietuvas-Polijas robežas, Lietuvā viņam pa telefonu piezvanīja /pers. AO/ un paziņoja, ka viņam jau ir cilvēki Latvijā un lai viņš, /pers. F/, atrod šoferi, kas šos cilvēkus pārvietotu uz Eiropu. Šo telefonsarunu dzirdēja /pers.MR/, kurš pateica, ka viņam esot šāds cilvēks, kas nelegālos imigrantus var aizvest uz Eiropu. Pēc pāris dienām pēc ierašanās Rīgā viņš satikās ar /pers.MR/, Raimondu un paziņoja /pers.HB/, ka šoferis ir. Mareks un Raimonds pieprasīja viņam naudu 400 latus ceļam uz vienu pusi uz Vāciju, Berlīni. /pers.HB/ iedeva viņam naudu un viņš šo naudu 400 latus atdeva Marekam ar norunu, ka pēc veiksmīgas cilvēku pārvietošanas uz /pers. AP/ un Raimonds saņems vēl 400 latus no viņa, /pers. F/, kurus viņš, savukārt, saņems no /pers.HB/. /pers.HB/ ar /pers.MR/ un Raimondu netikās, viņš, /pers. F/, uzdeva pers.MR/ sameklēt mašīnu un šoferi. 2008.gada augustā viņam, /pers. F/, piezvanīja /pers.HB/ un pateica, lai mašīna un šoferis divu arābu tautības cilvēku izvešanai uz Eiropu - Vāciju būtu pulksten 20.00 Pļaviņās pie veikala "Mego"; šo informāciju viņš nodeva Merekam, kurš savukārt piezvanīja Raimondam un Raimonds piebrauca uz sarunāto vietu ar auto, lai minētos arābus aizvest uz Vāciju. Pārvietojamie arābi sēdēja /pers. AO/ automašīnā /TL marka/, pēc /pers.HB/ lūguma viņš, /pers. F/, tulkoja šo divu arābu sarunu ar /pers.HB/. /pers.HB/ norādīja, ka pārvietojamiem cilvēkiem jāiesēžas Raimonda mašīnā un ka viņi tiks nogādāti Vācijā. /pers. AR/ atgriešanās viņš, /pers. F/, saņēma no /pers.HB/ naudu 400 latus un atdeva to pers.MR/, kuram bija jānorēķinās ar Raimondu. /pers. AS/ un persona radās nesaskaņas par samaksu un /pers.MR/ uzdeva savam paziņam Aleksejam atrast vēl autovadītāju cilvēku pārvietošanai uz Eiropu. Pēc pāris dienām atkal piezvanīja /pers.HB/ un paziņoja, ka viņam ir atkal cilvēki pārvietošanai uz Vāciju, ka viņš varot samaksāt vairāk, jo mašīna nepieciešama steidzami. /pers.HB/ atveda savā mašīnā četrus kurdu tautības cilvēkus pie viņa, /pers. F/, uz dzīvokli /pers. AT/, kur viņi uzturējās apmēram 40 minūtes, pēc kā piebrauca /pers.MR/un viņš, /pers. F/, četrus kurdus izveda no sava dzīvokļa, aizveda tos uz stāvvietu pie veikala "Mego", kur jau atradās /pers.MR/ ar divām automašīnām. Par četru kurdu pārvietošanu uz /pers. AU/ viņam, /pers. F/, samaksāja divus tūkstošus dolāru, no kuriem viņš pers.MR/ par darbu atdeva vienu tūkstoti un arī viņam pašam palika viens tūkstotis dolāru. Pēc viņa, /pers. F/, un rs.MR/ aizturēšanas uz Lietuvas-Polijas robežas viņam sieva paskaidroja, ka cilvēku pārvietošana pāri valsts robežai Latvijā nav atļauta un tā ir pretlikumīga darbība, pēc kā viņš, /pers. F/, pārtrauca pats personīgi izvest cilvēkus no Latvijas uz Eiropu, bet organizēja izbraukšanu no Rīgas uz Eiropas savienības valstīm (Vāciju, Zviedriju, Somiju). 2008.gada augustā viņam piezvanīja /pers.HB/ un paziņoja, ka vajag pārvest vēl vienu cilvēku uz Vāciju. /pers.MR/ tobrīd bija Francijā, tādēļ viņš, /pers. F/, piezvanīja un piedāvāja šo darbu Raimondam; savstarpēji

sazinoties ar /pers.HB/, vienojās, ka Raimonds par darbu saņems 600 latus. /pers.HB/ atveda vienu arābu izcelsmes cilvēku uz autostāvvietu pie viņa, /pers. F/, mājas, /pers.HB/ atdeva viņa, /pers. F/, naudu 700 latus, viņš paskaidroja /pers.HB/ atvestajam arābam, ka tas tiks vests uz Vāciju un atdeva Raimondam par darbu 600 latus. 2008.gada 22. vai 23.augustā viņam, /pers. F/, piezvanīja /pers.HB/ un paziņoja, ka viņam esot divi arābu izcelsmes cilvēki, kuri jāpārvieto no Latvijas uz Zviedriju. /pers.HB/ viņam samaksāja 1000 dolāru un pateica atrast divus cilvēkus, uz kuru vārda nopirkt biļetes prāmim Rīga-Stokholma; šo naudu viņš atdeva pers.MR/ un palūdza iegādāties biļetes, biļetes tika iegādātas uz /pers.MR/ un /pers.MR/ drauga Alekseja vārda. Divus pārvietojamos arābu izcelsmes cilvēkus viņš, /pers. F/, kopā ar sievu sagaidīja ostā un pavadīja viņus līdz Stokholmai, kur tos sagaidīja kāds vīrietis un sieviete un sieviete saskaņā ar /pers.HB/ iepriekš teikto atdeva viņam, /pers. F/, aploksni ar naudu, no kuras viņš tūkstoš dolārus atstāja sev, bet pārējo naudu, atgriezies Rīgā, atdeva /pers.HB/. Nākošajā reizē /pers.HB/ viņam, /pers. F/, piezvanīja 26. vai 27.augustā un pateica, ka esot četri sīrieši, kuri jāpārvieto uz Vāciju, ka viņam, /pers. F/, jāparūpējas par mašīnu un šoferi. Viņš sarunāja ar Raimondu un /pers.HB/ noteica laiku un vietu autostāvvietā Pļavniekos pie veikala "Mego" pulksten 14.00. Pārvietojamos sīriešus norunātā vietā atveda šoferis vārdā Vova; visi četri sīrieši pārsēdās Raimonda mašīnā, lai dotos uz Vāciju. Viņš, /pers. F/, atdeva Raimondam iepriekš no /pers.HB/ saņemtos tūkstoš dolārus, katrs no sīriešiem samaksāja Raimondam vēl pa 100 dolāriem, viņš, /pers. F/, ņēma no sīriešiem naudu, lai pēc viņu lūguma nopirkt pārtiku un SIM karti telefonam. Tā kā Berlīnē minētie sīrieši tika aizturēti, viņš, /pers. F/, no /pers.HB/ nekādu atlīdzību nesaņēma. Bez tam 2008.gada augustā viņam piezvanīja /pers.HB/ un paziņoja, ka esot divi kurdu tautības cilvēki, kuri jāpārvieto uz Zviedriju un tāpēc jānopērk biļetes uz Stokholumu diviem cilvēkiem un par reisu jāpaziņojot /pers.HB/. /pers.MR/ tobrīd bija Francijā, tāpēc biļešu iegādi uzticēja savam draugam Aleksejam un savam brālim, kuriem bija jānopērk biļetes uz sava vārda. 2008.gada 29.augustā viņš, /pers. F/, atbrauca uz ostu, kur satikās ar diviem kurdu tautības cilvēkiem, kurus uz ostu ar taksi bija atvedis pers.MR/ brālis. Aleksejs atdeva kurdiem biļetes un paskaidroja, kā nonākt kajītē, Alekseja teikto viņš, /pers. F/, pārtulkoja arābu valodā. Par šo darbu no /pers.HB/ bija saņēmis 1000 dolārus, kurus atdeva Aleksejam, jo viņš pirka biļetes. Pēc kurdu aizpeldēšanas ar prāmi tajā pašā dienā viņš no /pers.HB/ saņēma 200 latus. Viņam, /pers. F/, bija vienošanās ar /pers. AH/, ka viņš uz viņa, /pers. F/, vārda pārskaitīs naudu /pers. AV/ bankā, bet viņam šī nauda jāatdodot /pers.HB/, dažreiz nauda tika pārskaitīta uz viņa, /pers. F/, sievas vārda, tad sieva šo naudu izņēma un atdeva /pers.HB/. Par šiem pakalpojumiem /pers.HB/ viņiem maksāja pa 100 dolāriem. Turpmāk ar /pers.HB/ radās nesaskaņas par naudas pārskaitījumiem, /pers.HB/ pieprasīja 5 tūkstošus dolārus, kuru viņam kontā nebija. /pers.HB/ draudēja nogalināt vai arī nopelnīt naudu pie viņa, ja viņš piekritīs cilvēku noorganizēšanai no Krievijas uz Latviju, tā kā uz to brīdi nebija zināms, uz kādu Eiropas savienības valsti šie cilvēki gribēs doties. Viņš piekrita, taču pieprasīja /pers.HB/ naudu ceļam un uz viņa vārda pēc /pers.HB/ lūguma atkal no /pers. AH/ tika pārskaitīti 5 tūkstoši dolāru. 3500 dolārus viņš atdeva /pers.HB/, 500-600 latus atdeva /pers.MR/ mašīnas nomai un ceļa tēriņiem, lai no Krievijas uz Latviju atvestu kā vienmēr arābu izcelsmes cilvēkus. Aptuveni 2008.gada septembra desmitajos datumos brīdī, kad viņš bija ciemos pie pers.MR/, viņam piezvanīja /pers.HB/, viņš ieslēdza telefonā skaļruni, /pers.HB/ paskaidroja, ka cilvēki atbrauks ar vilcienu 7.00-7.15 uz Pleskavu, ka vajag atvest līdz Krievijas-Latvijas robežai, satikt cilvēku, kurš pārvedīs cilvēkus garām robežas līnijai un ar mašīnu atgriezties caur robežkontrolpunktu. Ar cilvēku pārvietošanas pāri robežai organizēšanu nodarbojās Mareks; Mareks meklēja šoferi, viņš, /pers. F/, brauca ar Mareku pie sava paziņas Edgara iznomāt mašīnu VWCadoly, pēc tam brauca pie notāra, lai noformēt pilnvaru izbraukšanai uz ārzemēm; viņš nebija lietas kursā, ka Latvijas pusē arābu izcelsmes cilvēkus vajadzējis gaidīt citai mašīnai, par to uzzinājis tikai pēc tam, kad piezvanīja Mareks un pateica, ka viņa brālis un arābu izcelsmes cilvēki aizturēti Latvijā. Pēc tā /pers.HB/ pa telefonu viņu stipri lamājis, ka viņš, /pers. F/, "izgāzis" visu lietu; pēc tā ar /pers.HB/ vairs nesaskārās. 2008.gada augustā, datumu neatceras, /pers.HB/ viņam atveda divus cilvēkus, kuri taisās uz Somju vai Vāciju. Viņš, /pers. F/, personīgi zvanījis Aleksejam, lūdzot atrast šoferi. /pers.HB/ iedeva 1000 dolārus, no kuriem viņš 700-800 atdeva Aleksejam, bet pārējo naudu atstāja sev. Aleksejs paņēma no viņa naudu, pēc kā 2-3 stundu laikā piebrauca pie autostāvvietas pie veikala "Mego" un viņa, /pers. F/, mājas un viņš paziņoja /pers.HB/, ka cilvēkus var vest. Aleksejs atbrauca ar šoferi; piebrauca /pers.HB/ un viens no arābiem aizbrauca uz Igauniju un tālāk uz Somiju, bet otrs gaidīja kafejnīcā pretī "Mago", kamēr šoferis atgriezīsies no Igaunijas un aizvedīs viņu uz Vāciju. Arābu izcelsmes cilvēks, kurš devās uz Igauniju, aizmirsa autostāvvietā somu, tāpēc viņš, /pers. F/, sazvanījās ar šoferi un steidzās atdot somu, pēc kā kopā ar otru arābu izcelsmes cilvēku gaidīja kafejnīcā atgriežamies no Igaunijas šoferi un tas pats šoferis aizveda minēto arābu izcelsmes cilvēku uz Vāciju, tomēr līdz Vācijai nenokļuva, jo aizturēts Lietuvas Republikā. Tā kā cilvēks netika nogādāts Vācijā, /pers.HB/ viņam, /pers. F/, naudu par darbu nesamaksāja (1.sējums, lietas 111.-116., 117.-122.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2008.gada 2.decembrī /pers. F/ sniedza papildus liecības, ka 2008.gada septembrī viņš pa telefonu sazinājies ar Mareku, jo vajadzējis pārvietot cilvēkus no Krievijas uz Eiropas Savienības valsti (uz kādu, nezin, jo /pers.HB/ nav paspējis par to informēt). /pers.HB/ viņam iedeva 20 tūkstošus dolāru un pateica, ka vajag nelegāli pārvietot no Krievijas uz Latviju desmit arābu izcelsmes cilvēkus. Viņš, /pers. F/, ar Mareku detalizēti apsprieda cilvēku pārvietošanu, organizēja "gidu" jeb vadītāju, kurš nelegāli pārvieto cilvēkus ar nenoformētiem dokumentiem pa mežu. Mareks par visu informēja viņu pa telefonu, paziņojot laiku, kad no pirmā vilciena vagona sagaidīja piecus cilvēkus Pleskavā, kad vadītājs atveda cilvēkus un aizveda "gidam" un trešo reizi Mareks piezvanīja, kad mašīna ar arābu izcelsmes ļaudīm bija aizturēta Latvijas pusē. Mareks paziņoja, ka mašīnu aizturēja "zaļie cilvēki", no kā viņš noprata, ka tā ir policija. Mareks pa telefonu pateica, ka viens no pārvietojamiem cilvēkiem runā krieviski; pēc viņam, /pers. F/, zināmās informācijas tur nevarēja būt krieviski runājoša cilvēka, tāpēc sācis uztraukties, ka varbūt pārvieto ne savu, bet kādu citu grupu. Satiekoties stacijā, Miša šiem cilvēkiem bija paskaidrojis, ka valsts robežas pārejas laikā pa mežu no Krievijas uz Latviju nedrīkst smēķēt, nedrīkst būt līdzi šķiltavām, telefonam jābūt atslēgtam, jāklusē, tāpēc viņš, /pers. F/, šoreiz ne ar vienu no pārvietojamiem cilvēkiem nesazvanījās, šādus uzvešanās noteikumus noteica /pers.HB/. Miša arābu izcelsmes ļaudīm stādījās priekšā kā Saša. Miša sagaidīja arābu izcelsmes cilvēkus Pleskavā. Ar puisi vārdā Vova viņu, /pers. F/, iepazīstināja /pers.HB/, paskaidrojot, ka Vova strādā pie /pers.HB/, ir vadītājs un pārvadā arābu izcelsmes cilvēkus uz Rīgu. Pāris reizes viņš, /pers. F/, no Vovas pieņēma ļaudis un nodeva citam vadītājam pārvietošanai uz Eiropas Savienības valstīm (1.sējums, lietas 129.-130., 131.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2008.gada 8.decembrī /pers. F/ sniedza papildus liecības, kur liecināja, ka pazīst personu vārdā /pers. AZ/, kurš strādā arābu restorānā; Huseins viņam stāstījis, ka sēdējis cietumā kopā ar /pers.HB/, ar Huseinu viņam, /pers. F/, bijusi saruna par nelikumīgu cilvēku pārvietošanu no Sīrijas pāri Krievijas-Latvijas robežai, bet Huseins šajos pasākumos negribējis iesaistīties, jo par cilvēku pārvietošanu pāri valsts robežām izcietis sodu cietumā, agrāk nodarbojies ar cilvēku pārvietošanu kopā ar /pers.HB/. /pers.HB/ nav vēlējies, lai Huseins uzzin, ka viņš, /pers. F/, ir iesaistīts cilvēku nelikumīgā pārvietošanā (1.sējums, lietas 124.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2009.gada 16.janvārī /pers. F/ sniedza papildus liecības, ka /pers. AH/ viņam deva viena no pārvietojamo cilvēku grupas dalībnieka telefona numuru un viņš, /pers. F/, uzturēja ar viņiem sakarus, kurā vietā atrodas sīrieši un informēja par to /pers.HB/. /pers.HB/ teica, lai sīrieši nopērk biļetes uz vilcienu un informē, ar kādu vilcienu un kurā vagonā brauc. Tādējādi tika pastāvīgi uzturēts kontakts pa telefonu starp /pers.HB/, viņu, /pers. F/, un vienu no pārvietojamiem cilvēkiem. Pēc aizturēšanas uz Polijas-Lietuvas robežas /pers.HB/ viņam teica paskaidrot savam cilvēkam Sīrijā, ka iekams sīrieši tiks pārvietoti no Krievijas uz Latviju, lai savas pases atdod cilvēkam, kas viņus sagaidīs Latvijā. Viņš, /pers. F/, bija ticies ar Vovu Vecrīgā, Vova gribēja viņam atdot pārvietoto no Krievijas uz Latviju personu pases, bet viņš attiecās tās ņemt, pasakot, ka viņam vienalga, ko Vova iesāks ar šīm pasēm. /pers.HB/ viņam esot stāstījis, ka viņam esot vēl cits nelegālo imigrantu pārvietošanas ceļš no Krievijas uz Latviju caur kontaktpersonu Krievijā, savukārt viņš, /pers. F/, nodarbojies vien ar to sīriešu pārvietošanu, kurus sūtījis /pers. AH/. /pers. AH/ no Krievijas nekad nesūtīja divus cilvēkus, vienmēr pārvietojamo skaits bija lielāks (1.sējums, lietas 125.-126.lapa).

Aizdomās turētā statusā 2009.gada 26.janvārī /pers. F/ sniedza papildus liecības, ka pirmajā nelegālo imigrantu pārvietošanas reizē /pers.HB/, iespējams, pats nebrauca uz Krieviju, bet triju nelegālo imigrantu pārvietošanu no Krievijas uz Latviju, iespējams, organizēja pa telefonu. Viņš iedeva /pers.HB/ viena no nelegālo imigrantu telefona numuru, ko pats bija saņēmis no /pers. AH/. Vienā no epizodēm viņam piezvanīja /pers. AH/ un pateica, ka Krievijā ir trīs cilvēki, kuri jāpārvieto uz Latviju, šo informāciju viņš nodeva /pers.HB/ un /pers.HB/ uzdevums bija parūpēties par trīs nelegālo imigrantu pārvietošanu uz Rīgu. Šos trīs cilvēkus uz Saharova ielu 2 pie "Mego" ar savu automašīnu VW tumši zilā krāsā viņam atveda Aļiks. Viņš redzēja, ka trīs sīrieši maksā /pers.HB/ un /pers.HB/ kaut kādu naudas daļu iedeva Aļikam. Sīrieši gribēja braukt uz Vāciju un viņš, /pers. F/, deva uzdevumu Marekam sameklēt transportlīdzekli ar šoferi, lai 21.00 transportlīdzeklis būtu Saharova ielā 2 pie "Mego" stāvlaukumā. Mareks šo uzdevumu izpildīja, pulksten 21.00 piebrauca auto, /pers.HB/ viņam iedeva naudu 1000 dolārus un viņš samaksāja vadītājam 600-700 dolārus, bet pārējo naudu atstāja sev. Bez tam /pers. F/ liecināja, ka vēlas mainīt savas liecības un nav bijis tāda gadījuma, ka /pers.HB/ ar savu mašīnu atvedis uz Saharova ielu 2 pie "Mego" vienu cilvēku, kurš gribējis braukt uz Vāciju; patiesībā šis cilvēks ir no četru sīriešu sastāva, kurus uz Saharova ielu 2 atveda Vova, no tiem divas personas vēlējās braukt uz Zviedriju, vienu personu Raimonds nogādāja uz Vāciju un viena persona pārdomāja braukt uz Zviedriju un izvēlējās Somiju. Tajā pašā dienā viņš sazinājies ar Alekseju, kurš atrada šoferi personas aizvešanai uz Somiju. Bez tam /pers. F/ liecināja, ka /pers.HB/ viņam nav vedis ar savu auto divus arābus, kurus uz Vāciju vedis Raimonds. Parasti uz Rīgu tikuši vesti četri cilvēki. Divus cilvēkus uz Vāciju vedis Raimonds; šos četrus cilvēkus uz Rīgu atveda Vova. Katrā nelegālo imigrantu pārvietošanas reizē to, uz kuru valsti viņi grib doties, viņš uzzinājis nevis no /pers. AH/, bet no viņiem pašiem pa telefonu, kad viņi jau bija ceļā uz Rīgu. Pati pārvietošana notika identiski kā iepriekšējās reizēs. /pers. F/ uzsvēra, ka uztur iepriekš sniegtās liecības, ka /pers.HB/ viņam draudējis, sakot, ka lai atdod naudu vai arī organizē piecu cilvēku pārvietošanu pāri robežai no Krievijas uz Latviju par velti un darbam (benzīnam utt.) iedeva 1500 dolāru. 2008.gada 16.septembrī /pers.HB/ viņam zvanīja, teica laiku, datumu, no kura vilciena, vagona cilvēki jāsatiek; turpmāk zvanīja reizes trīs uzzināt kā viss notiek un vai viss ir kārtībā. Viņi satikās ar /pers.HB/ "Dominā" un pārrunāja detaļas. Viņš interesējās, kā nelegālie imigranti pazīs Mihailu pie vilciena un /pers.HB/ atbildēja, lai Mihails sakot, ka ir Saša. Tajā reizē, kad divus cilvēkus bija nepieciešams pārvietot uz Zviedriju, viņš ar sievu brauca viņiem līdzi, sev noīrējot mašīnu, bet divi sīrieši līdz ostai brauca ar taksi; uz prāmja satikās ar sīriešiem restorānā. Reizē, kad uz Zviedriju tika pārvietoti vēl divi sīrieši, uz Rīgu šos cilvēkus atveda Vova. Viņš, /pers. F/, personīgi sarunāja ar Mareku, ka viņš atradīs vadītāju, kas nogādās divus sīriešus uz ostu. Mareks sarunāja ar savu brāli un viņš atbrauca ap pulksten 17.00 ar sarkanu taksi un nogādāja divus sīriešus uz ostu. Pie viņa bija atbraucis /pers.HB/ ar četru nelegālo imigrantu pasēm, viņš, /pers. F/, paņēma šīs pases kopā ar somu un turpmāk atdeva tās nelegāliem imigrantiem kopā ar somu; uz kuru no personu pārvietošanas epizodēm minētais attiecas, viņš, /pers. F/, neatceras (1.sējums, lietas 127.-128.lapa).

/pers. F/ vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta ar:

/pers. AO/ liecībām, ka 2008.gada jūlijā vai augustā viņam piezvanīja Huseins, kuru viņš pazīts gadus 15 un kurš strādā tirdzniecības centra "Domina" restorānā "Arabik", un piedāvāja satikties; nākošās dienas vakarā viņi satikās minētajā restorānā, kur bez Huseina vēl bija Džozefs un kāds cilvēks ar bārdu. Huseins paskaidroja, ka Maskavā esot cilvēki, kas jānogādā Latvijā, no Huseina teiktā viņš saprata, ka šie cilvēki ir arābi -bēgļi, kuriem gribas tikt Latvijā, bet tālāk uz Eiropas Savienību, Huseins teica, ka tādējādi ar cilvēku nogādāšanu varot nopelnīt naudu, Huseins teica, ka nogādājamie cilvēki ir arābi; viņš, /pers. AO/, apsolīja Huseinam padomāt par piedāvājumu un piezvanīja savam senajam paziņam /pers. B0/ jeb Slavikam, pastāstot par Huseina piedāvājumu. Pēc dažām dienām viņš atkal satikās ar Huseinu un Džozefu, pastāstīja viņiem par /pers. B0/, Huseins lika pasteidzināt /pers. B0/ ar atbildi, jo Džozefam cilvēki jau esot Maskavā un viņus vajag ātrāk nogādāt uz Latviju. Huseins sarunā pateica, ka no katra cilvēka grib 500 dolārus un ka arī viņš, /pers. AO/, saņems tikpat, ka maksātājs esot Džozefs, kurš būšot kā „banka", jo naudu Džozefam sūta Abua Ahmad, kurš dzīvo Sīrijā, kurš sūta cilvēkus no Sīrijas uz Krieviju un vēlāk tālāk uz Latvju. Sarunas laikā viņš uzzināja, ka Krievijā jau atrodas trīs cilvēki - viena sieviete un divi puiši, kuri nākošajā dienā jau būšot /pers. M/. Džozefs viņam pateica, ka būs jābrauc uz /pers. M/ un ka cilvēki viņu sagaidīs stacijā. Viņš ar vilcienu aizbrauca uz /pers. M/, tur sazvanījās ar Džozefu un precizēja satikšanās vietu; viņam pretī gāja divi puiši un viena sieviete, kuri skaļi nosauca viņa, /pers. AO/, iesauku /Nosaukums F/. No /pers. M/ viņš piezvanīja Slavikam un sarunāja, ka Slaviks viņus gaidīs Novo – Sokoļniku stacijā; Slaviks atbrauca ar baltas krāsas mašīnu /pers. BA/ un uzņēma savā automašīnā šos trīs cilvēkus, bet viņš, /pers. AO/, ar vilcienu aizbrauca uz Rīgu; pēc dažām dienām piezvanīja Slaviks un teica, ka viss ir kārtībā un ka cilvēkus var paņemt, cilvēki esot pie Slavika mājās; par to viņš paziņoja Huseinam un Džozefam, Džozefs teica, ka viņam naudas pagaidām nav, bet viņš to atdos, kad cilvēki būs Rīgā; viņš ar Slaviku vienojās, ka šos pārvietotos cilvēkus – nelegālos imigrantus Slaviks nosūtīs uz Rīgu ar taksi un vadītājs būs Aļiks; pēc Džozefa norādījuma cilvēkus Aļiks atveda pie veikala /Nosaukums A/ /adrese/; viņš un Džozefs sagaidīja Aļiku norunātajā vietā, Aļiks atbrauca ar automašīnu VW Passat, Džozefs samaksāja Aļikam 100 latus, viņa atvestie cilvēki aizgāja pie Džozefa uz mājām, bet tika izmitināti viesnīcā pēc adreses /adrese C/, jo Džozefa sieva iebilda, ka dzīvoklī maz vietas. Nākamajā dienā viņš atbrauca pie Huseina parunāt par pienākošos naudu, tad zvanīja Džozefam, kurš atbildēja, ka ir bankā un viņa sieva šobrīd saņem naudu; viņš atbrauca uz šo banku un redzēja, ka Džozefa sieva saņem naudu no kasieres, Džozefs izgājis no bankas, atdeva viņam 1000 dolārus par darbu. Turpmāk no Huseina viņš uzzināja, ka Džozefs nav pilnībā norēķinājies ar Huseinu, kā arī uzzināja, ka Džozefs ar tiem trim nelegāliem imigrantiem un taksometra šoferi aizturēts uz Polijas robežas. /pers. BB/ ar Džozefu salamājās naudas dēļ, jo /pers. BC/ nesamaksāja par darbu; Džozefs viņam piedāvāja turpmāk strādāt bez Huseina, kurš neko nedarot. Džozefs sūdzējās par nepatikšanām, jo trīs Polijā aizturētos cilvēkus aizsūtīs atpakaļ uz Sīriju, kur viņus sit un slepkavo un tādēļ Ahmeds sakarā ar šo cilvēku aizturēšanu un nenogādāšanu zaudēs lielu naudu, kura savukārt jāatstrādā Džozefam. Džozefs piedāvāja, ka maksās viņam, /pers. AO/, Huseina daļu un viņš piekrita Džozefa piedāvājumam. /pers. BD/ viņam paziņoja, ka Maskavā ir 3 vai 4 cilvēki, kurus ir jāatved uz Latviju un ka viņam pašam jāizdomā, kā to izdarīt, bet Džozefs samaksās; viņš, /pers. AO/, sazvanījās ar Slaviku; telefoniski viņi ar Džozefu un Slaviku vienojās, ka cilvēkiem jābūt Novo - Sokoļniki, pirms viņa izbraukšanas uz /pers. BE/ iedeva viņam 500 dolārus ceļa izdevumiem un produktiem. Viņš ar vilcienu aizbrauca uz Krieviju, ceļā piezvanīja Slavikam, Slaviks atbrauca uz Novo - Sokoļnikiem ar mašīnu VW Passat baltā krāsā; Slaviks viņus visus uzņēma savā automašīnā, viņu, /pers. AO/, izsēdināja Sebežā un ar pārvietojamiem cilvēkiem aizbrauca tālāk, bet viņš ar vilcienu aizbrauca uz Rīgu. Pēc divām dienām piezvanīja Slaviks un teica, ka varot braukt pakaļ nelegāliem imigrantiem, kurus viņš pārveda pāri Krievijas - Latvijas robežai. Slavika teikto viņš nodeva Džozefam, Džozefs lūdza viņu aizbraukt pakaļ šiem cilvēkiem, solīja samaksāt gan viņam, gan Slavikam; pie Slavika viņi brauca kopā ar Džozefu ar viņa, /pers. AO/, sievai piederošo auto /pers. BF/ zaļā krāsa; naudu, lai norēķinātos par darbu ar Slaviku, viņam izsniedza Džozefs un viņš tālāk personīgi norēķinājās ar Slaviku. Viņš, Džozefs un tie trīs vai četri nelegālie imigranti iesēdās viņa mašīnā un brauca uz Rīgu, kur nelegālos imigrantus aizveda uz Džozefa dzīvokli, nākamajā dienā Džozefs interesējās par iespējām palīdzēt šiem nelegāliem imigrantiem tikt līdz Zviedrijai. Turpmāk Džozefs viņam brīdī, kad viņš atradās Maskavā pie draugiem, piezvanīja, teica, ka Maskavā jau dažas dienas uzturas cilvēki, kurus vajag pārvest uz Latviju, Džozefs viņa telefona numuru (Krievijas) iedeva krieviski runājošam puisim Maskavā un paziņoja, ka četri sīrieši jau ir Maskavas stacijā, ka tie jāsatiek Maskavā un jāparūpējas, jānokontrolē, lai viņi tiktu nogādāti Rīgā. Pēc savstarpējas sazināšanās ar Džozefu un ar krievu valodā runājošu puisi viņš no Novo - Sokoļniki stacijas ar taksi aizbrauca uz viesnīcu Pustoškā, kur bija jābūt nogādātiem minētajiem sīriešiem; Džozefs paziņoja, ka nākošajā dienā viesnīcā būšot vēl četri sīrieši, arī tos viņš palūdza taksistam aizvest uz viesnīcu Pustoškā. Tad viņš piezvanīja Slavikam un paziņoja, ka atrodas viesnīcā Pustoškā un ka ar viņu ir astoņi cilvēki. Slaviks zināja, ka viņam ir jāpārved šos astoņus cilvēkus no viesnīcas Pustoškā pāri /pers. BG/ Latvijas Republikas valsts robežai uz Latviju, apejot robežkontroli. Džozefs lūdza, lai šie cilvēki tiktu nogādāti uz Rīgu un viņš piedāvāja Slavikam turpmāk cilvēkus no viņa pirtiņas vadāt uz Rīgu, Slaviks apsolīja atrast vadītājus. /pers. BH/ viņam pastāstīja par Daugavpilī īrēto dzīvokli, kurā izmitināt

imigrantus. Kad 4 sīrieši bija jau pie Slavika pirtiņā, viņš par to paziņoja un Slavika dēls Vova aizveda viņus uz Daugavpilī īrēto dzīvokli. Nākamajā dienā Slaviks pārvietoja uz Latviju palikušos četrus sīriešus, bet Vova viņus aizveda uz Daugavpilī īrēto dzīvokli. /pers. BI/ komandas, ka cilvēkus jau var vest uz Rīgu, viņš, /pers. AO/, zvanīja Slavikam un viņu par to informēja. Slaviks teica, ka četrus sīriešus uz Rīgu vedīs viņa dēls Vova un iedeva dēla telefona numuru. Džozefs pa telefonu nosauca to sīriešu vārdus, kuriem četriem no astoņiem jābrauc uz Rīgu, tas tika darīts izvēles kārtībā atkarībā no maršruta, kur katrs no viņiem jānogādā. Pēc ierašanās /pers. BJ/ nodeva cilvēkus Džozefam un Džozefam ar Vovu bija jānorēķinās. Palikušos četrus no astoņiem sīriešiem no Daugavpils īrētā dzīvokļa uz Rīgu aizveda Vova. Par astoņu sīriešu pārvietošanu Džozefs viņam, /pers. AO/, sākumā iedeva 5000 dolārus, no kuriem viņam bija jāsamaksā arī Slavikam. Vienā no tikšanās reizēm ar Džozefu viņš paziņoja, ka ir cilvēki, kuri jau atbrauca uz /pers. M/ un ka vajag steidzami pārvietot viņus pāri robežai uz Latviju. Viņš, /pers. AO/, sazvanījās ar Slaviku un lūdza, lai Slaviks atrod vadītāju, kurš atvedīs četrus sīriešus uz Rīgu. Sīriešus uz Rīgu veda Slavika dēls. /pers. BI/ aizturēšanas /pers. BK/ deva norādījumus pēc cilvēku pārvietošanas pāri robežai un kad cilvēki jau atradīsies Latvijā pie Slavika, Skavikam jāpaņem no tiem pases un uz Rīgu sīriešiem ir jābrauc bez dokumentiem, lai aizturēšanas gadījumā viņus neaizsūtītu uz dzimteni, kā iepriekšējos cilvēkus, kuri tika aizturēti uz Lietuvas - Polijas robežas. Pases lika paņemt un noslēpt, bet pēc tam nodot Džozefam, minētais arī tika pildīts. Pavisam kopā cilvēku pārvietošanai no Krievijas uz Latviju viņš uz Krieviju braukāja 2008.gada 17.-19., 20.-22., 25.-29.augustā, pārējās cilvēku pārvietošanas epizodes koordinēja pa telefonu, cilvēkus satikt no vilciena Krievijas pusē braukāja Slaviks; visos cilvēku pārvietošanas gadījumos organizators bija Džozefs jeb /pers. F/, kurš viņam, /pers. AO/, personīgi maksāja par darbu;

/pers. BL/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka 2008.gada sākumā viņš kazino viesnīcā "Latvija" iepazinās ar /pers. BM/, ar kuru turpmāk periodiski satikās spēļu zālēs; 2008.gada jūlija beigās Jozefs viņam piezvanīja, interesējās par viņa nodarbošanos, uzzinājis, ka viņš strādā par taksistu, piedāvāja aizvest uz Berlīni kādu cilvēku; viņš piebrauca ar Džozefu norunātajā vietā ar trafareto taksometru /pers. BN/ pie veikala "Mego" netālu no Jozefa dzīvesvietas un Jozefs tur atradās ar savu sievu, kuru sauca par Aļonu, un trīs arābu izcelsmes cilvēkiem – diviem vīriešiem un vienu sievieti, viņi visi, izņemot Jozefa sievu, iekāpa viņa auto un viņi brauca uz Vāciju; ceļā Jozefs daudz runāja pa telefonu svešvalodā, pirka pārtiku šīm arābu izcelsmes personām; uz Polijas robežas viņi tika aizturēti, jo trīs arābu izcelsmes personām nebija Eiropas Savienības vīzu; atpakaļceļā no Polijas uz Latviju vārds pastāstīja, ka viņam esot daudz šādu nelegāli pārvietojamo personu, kas jāpārvieto pāri valsts robežai un tālāk uz Vāciju un ka šādi var organizēt biznesu; pēc Jozefa lūguma viņš ieteica un iepazīstināja Jozefu ar trīs personām – /pers. BP/, /pers. BR/ un /pers. BS/, kas būtu gatavi vest nelegālos imigrantus uz Vāciju. /pers. BS/ bija viņa paziņa, ar kuru kopā sēdējuši cietumā, tobrīd, 2008.gada augusta sākumā, viņš /pers. BS/ bija izmitinājis savā dzīvoklī, jo /pers. BS/ nebija pajumtes un iztikas līdzekļu un /pers. BS/ tobrīd braukāja viņam, /pers. BL/, visur līdzi. Viņam zināms, ka kādā no reizēm 2008.gada augustā /pers. BP/ pēc Jozefa lūguma veda divus cilvēkus uz Berlīni ar autonomā paņemtu mašīnu un Džozefs /pers. BP/ par to maksāja. Kādā no reizēm 2008.gada vasarā Jozefs viņam stāstīja, ka viņa dzīvoklī mitinoties četri cilvēki, kas jānogādā Vācijā; viņš un /pers. BS/ ar Jozefu satikās Pļavniekos pie veikala "Mego", kur jau bija divi cilvēki-šoferi, kurus bija sameklējis /pers. BS/, un ar Jozefu kopā vēl četri cilvēki, kuri iekāpa pikapveidīgajā mašīnā braucienam uz Vāciju, Jozefs šoferiem deva naudu un solīja maksāt vēl, ja cilvēki būs veiksmīgi nogādāti Vācijā, viņš, /pers. BL/, šajā sarunā piedalījās kā tulks, jo Jozefs runāja angļu valodā. Neilgi pirms 2008.gada 24.augusta Jozefs viņam piezvanīja un paziņoja, ka viņam esot divi cilvēki, kas grib braukt uz Zviedriju, pēc Jozefa lūguma viņš un /pers. BS/ uz saviem vārdiem iegādājās priekš šiem diviem cilvēkiem divas biļetes uz prāmi nokļūšanai Zviedrijā un iegādātās biļetes atdeva Jozefam. Turpmāk viņš aizbrauca uz Franciju, bet atgriežoties Latvijā, 2008.gada 13.-16.septembrī viņam piezvanīja Jozefs un lūdza palīdzēt sameklēt kādu Latvijas iedzīvotāju, kurš varētu braukt uz Krieviju un tur sagaidīt Jozefa draugus un aizvest viņus uz citu pilsētu /pers. BT//Buhulovu; minēto viņš, /pers. BL/, piedāvāja savam paziņam taksistam vārdā /pers. BU/; Jozefs solīja maksāt gan viņam, gan Mihailam, kā arī solīja braucieniem uz Krieviju noīrēt auto. 2008.gada 15.septembrī viņš, /pers. BL/, satikās ar Jozefu, tobrīd Jozefam zvanīja /pers.HB/, kurš nodarbojas ar cilvēku pārvešanu no Krievijas uz Latviju, /pers.HB/ nosauca, kur un kad atradīsies šie cilvēki, kas jāpārved uz Latviju; viņi aizbrauca pie Jozefa paziņas, kas viņam periodiski izīrē auto, Jozefs paņēma nomā "busika" tipa auto Volksvagen uz divām dienām braucienam uz Krieviju, tad viņi kopā ar Mihailu aizbrauca pie notāra pilnvaras noformēšanai; ceļā Jozefs izstāstīja, ka /pers. BV/, Pleskavā būs jāpaņem pieci cilvēki un jāaizved uz Buhulovu, zvanot pa telefonu kādam savam paziņam Krievijā, Jozefs precizēja, ka šie cilvēki Mihailam jāsagaida no vilciena un jāaizved līdz Buhulovas kapiem, kur jāizsēdina; Jozefs paziņoja, ka būšot vajadzīgs vēl viens cilvēks, kas 2008.gada 16.septembrī no rīta sagaidīs cilvēkus Kārsavā un atvedīs pie viņa; viņš, /pers. BL/, šo darbu piedāvāja savam brālēnam /pers. BR/; no Džozefa viņš saņēma naudu, no kuras turpmāk maksāja arī Mihailam; 2008.gada 15.septembra vakarā ap pulksten 17.00 viņš, /pers. BL/, kopā ar /pers. BR/ un paziņu Andi, kurš kādu brīdi bija strādājis pie Krievijas-Latvijas robežas un bija lietas kursā, ar ko nodarbojas Jozefs, braucot /pers. BR/ taksometrā, kā arī Mihails, kurš brauca ar Jozefa iznomāto auto VW Caddy zilā krāsā, izbrauca no Rīgas uz Kārsavu; pa ceļam Jozefs viņam, /pers. BL/, vairākkārt zvanīja un lūdza nokontrolēt Mihaila braucienu uz Krieviju; /pers. BZ/ apvidū Andis rādīja ceļu, kur jābrauc pie kāda vīrieša, kas uzņēmās vest cilvēkus no Krievijas uz Latviju pāri robežai pa upi un pa mežu; Mihails aizbrauca uz Krieviju, lai 2008.gada 16.septembrī norunātajā vietā atvestu cilvēkus, kurus tālāk bija jāpārņem un jāved Armim; Mihails viņam piezvanīja un paziņoja, ka tumšādainie cilvēki ir pie viņa, ap pulksten 21.00 Arnis šos cilvēkus bija pārņēmis no Mihaila un veda norunātajā vietā pie viņa, /pers. BL/, un Anda, viņi redzēja, ka Arņa auto tiek aizturēts un abi ar Andi ar gadījuma mašīnām devās uz Rīgu. No Jozefa stāstītā viņam zināms, ka Sīrijā ir kontaktpersona, kura par samaksu nogādā legālā veidā cilvēkus no /pers. C0/, turpmāk šī kontaktpersona maksā Jozefam par cilvēku nogādāšanu no Krievijas Latvijā, Latvijā nelegālā ceļā ieceļojušās personas turpmāk dodas uz viņu izvēlēto valsti un šīs personas no jauna sazinās ar savu kontaktpersonu Sīrijā, kura pārskaita naudu cilvēkam, kurš turpmāk organizē šo cilvēku braucienus; par katra cilvēka pārvešanu pāri Krievijas-Latvijas robežai Jozefam kontaktpersona no Sīrijas pārskaitīja naudu 2500 dolārus, bet par katru cilvēka veiksmīgu nogādāšanu Berlīnē tika pārskaitīti apmēram 600 lati; pārskaitīto naudu no bankas un Latvijas pasta izņēma Jozefa sieva (3.sējums, 192.-193., 195.-204., 205.-210., 211.-213., 214.-216., 217.-219., 220.lapa);

/pers. AG/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka ir /pers. CB/ laulātā; kopš 2007.gada rudens abi pastāvīgi dzīvoja Latvijā, Džozefs strādāja restorānā tirdzniecības centrā "Domina" Rīgā, kur iepazinās ar /pers.HB/ un Huseinu, viņa līdz 2008.gada jūlijam strādāja un uzturējās Londonā; 2008.gada jūlijā, atgriežoties uz pastāvīgu dzīvesvietu Latvijā, viņai radās aizdomas, ka Džozefam pamīšus darbam restorānā uzradies vēl kāds darbs, par ko liecināja nepārtraukti telefona zvani un viņa izbraucieni jebkurā diennakts laikā, tajā skaitā viņa braucieni ar /pers.HB/ uz Zilupi; Džozefs bieži sazvanījās ar /pers. AO/, kā arī veda sarunas pa telefonu ar Sīrijā dzīvojošo vīrieti vārdā /pers. AH/, kurš piegādāja no Sīrijas arābu tautības cilvēkus Krievijā un turpmāk viņa redzēja šos cilvēkus Rīgā pirms viņu pārvietošanas uz Vāciju; Džozefs ar šiem austrumnieciska izskata cilvēkiem vienmēr aprunājās savā valodā. Viņai zināms, ka 2008.gada jūlija beigās-augusta sākumā notika Sīrijas personu pārvietošana no Krievijas uz Vāciju, /pers.HB/ un Džozefs bija atveduši trīs kurdu tautības cilvēkus – divus puišus un vienu meiteni uz viesnīcu Rīgā pretim "Rīgas balzāms", kur tos izmitināja viesnīcas numurā uz Džozefa vārda; pēc kā viņa ar vīru šos cilvēkus atveda uz Purvciemu pie Mareka, Mareks un viņas vīrs kopā ar šiem cilvēkiem ar auto- pikapveida taksi bordo krāsā aizbrauca uz Vāciju, bet Polijā tika aizturēti, jo kurdiem nebija dokumentu robežas šķērsošanai; 4-6 dienas pēc šīs aizturēšanas viņas vīrs pats vairs nebrauca ne ārpus Latvijas, ne pa Rīgu, bet organizēja cilvēku pārvietošanu, vedot pārrunas pa telefonu, savukārt ar pārējo nodarbojās /pers.HB/ vai Slavika dēls Vladimirs, kuri transportēja cilvēkus uz Rīgu, bet Mareks un Raimonds veda cilvēkus uz Vāciju; šajās aktivitātes viņa pavadīja vīru pēc viņa lūguma, jo Džozefam bija nepieciešami viņas tulkojumi no krievu uz angļu un no angļu uz krievu valodu; par personu pārvietošanu /pers. AH/ pārskaitīja naudu, šie pārskaitījumi notika arī uz

viņas kontu, turpmāk nauda tika maksāta /pers.HB/, šoferiem; par naudas lietām starp /pers.HB/, Huseinu un Džozefu bija radušās nesaskaņas. Ar /pers. CC/ bija iepazinies kazino, Marekam bija savs auto un Mareks bija lietas kursā par cilvēku nelegālu pārvietošanu un viņš nodarbojās ar šoferu sameklēšanu cilvēku pārvietošanai. Viņa apzinājās un brīdināja par to Džozefu, ka Džozefs nodarbojas ar nelikumīgām lietām, bet Džozefs naudas dēļ turpināja iesaistīties cilvēku nelegālā pārvietošanā, par šiem apstākļiem viņiem notika savstarpēji strīdi. Kādā no reizēm pēc strīda ar vīru, pārnākot atpakaļ viņu īrētajā dzīvoklī, viņa tur ieraudzīja divus arābu tautības vīriešus, kurus /pers.HB/ bija nogādājis no Krievijas uz Latviju, un par tiem Džoefs stāstīja Raimondam – šoferim, ko Mareks bija sameklējis cilvēku pārvadāšanai, kur tie ir nogādājami, par šiem pakalpojumiem /pers. CD/ maksāja naudu. Raimonds šos cilvēkus veiksmīgi nogādāja Vācijā. 2008.gada augusta beigās Džozefam piezvanīja /pers.HB/, ka Latvijā esot nogādāti 4 cilvēki, kuri pēc 3 stundām būšot Rīgā un ka vajadzīga automašīna; viņa ar Džozefu aizbrauca līdz "Mego", kur satikās ar Mareku un Alekseju, pie viņiem piebrauca vēl divi jaunieši ar pikapveidīgu auto un atbrauca Vova- pierobežā dzīvojošā Slavika dēls, kurš savā auto atveda četrus nelegālos imigrantus, bija noprotams, ka Mareks ir atradis divus šoferus, kuri šos 4 cilvēkus nogādās Vācijā. Turpmāk 2008.gada augusta beigās Džozefam atkal zvanīja /pers.HB/, teica, ka pārvedīs uz Latviju trīs cilvēkus, kas Džozefam jāsagaida Pļavniekos, Džozefs šos trīs cilvēkus uzņēma viņu dzīvoklī un pēc neilga laika pie viņiem ieradās Raimonds, lai vienu no šiem cilvēkiem vest uz Vāciju, ko arī veiksmīgi izdarīja; pārējie divi cilvēki bija jānogādā Zviedrijā ar prāmi. Bija norunāts, ka šo divu nogādājamo vīriešu sievas Zviedrijā atdos naudu par vīru nogādāšanu. /pers. BI/ piedāvājuma Mareks un /pers. BS/ par Džozefa iedoto naudu uz sava vārda nopirka biļetes uz prāmi priekš diviem nelegāliem imigrantiem; arī viņa ar Džozefu iegādājās sev biļetes uz to pašu reisu; nokļūstot Zviedrijā, nelegālos imigrantus sagaidīja viņu sievas un viņas atdeva Džozefam naudu apmēram 4,5 tūkstošus latu, no kuriem Džozefs daļu naudas iedeva Marekam. /pers. CE/ aizbrauca uz Franciju un paziņoja Džozefam, ka savā vietā atstāj Alekseju. Tajā laikā /pers.HB/ uzturējās Maskavā un noorganizēja vēl divas cilvēku pārvietošanas tūres. Kādā no šīm reizēm /pers.HB/ piezvanīja Džozefam un paziņoja, ka cilvēki būs Rīgā pēc trīs stundām. Džozefs piedāvāja Raimondam aizvest šos cilvēkus uz Vāciju, kam Raimonds piekrita. Viņš ar Džozefu aizbrauca uz Pļavniekiem pie veikala "Maxima", kur satikās ar Raimondu un piebrauca Vova, kurš ar savu mašīnu atveda četrus arābu tautības vīriešus, kuri pārsēdās Raimonda mašīnā, lai braukt uz Vāciju. Džozefs iedeva Raimondam naudu. Viņai no Džozefa teiktā zināms, ka Raimonds šos cilvēkus nenogādāja līdz Vācijai, jo ceļā tikuši aizturēti. /pers.HB/ vēlreiz zvanīja Džozefam un teica, ka būs četri Sīrijas cilvēki, no kuriem divi grib uz Zviedriju, viens uz Somiju un viens uz Vāciju. Šos četrus sīriešus Džozefs atveda uz dzīvokli. Džozefs zvanīja Aleksejam, lai nopērk uz sava vārda divas biļetes uz prāmi; Aleksejs iegādājās divas biļetes uz sava un vēl kāda cilvēka vārda. Tajā pašā dienā Aleksejs kopā ar kādu vīrieti ar taksometru sarkanā krāsā piebrauca pie viņu mājām un aizveda divus sīriešus uz prāmi nokļūšanai līdz Zviedrijai. Nākošajā rītā Aleksejs kopā ar kādu šoferi piebrauca un Džozefs ar vienu no sīriešiem aizbrauca kopā ar viņiem uz Igauniju, no kurienes ir prāmis līdz Somijai. Tajā pašā dienā Džozefs atgriezās un no dzīvokļa paņēma ceturto sīrieti, kuru atdeva šoferim vešanai uz Vāciju. Turpmāk 2008.gada septembrī Mareks atgriezās no Francijas un Džozefs iesaistījās Mareka organizētajā cilvēku pārvietošanā, sazinoties ar /pers. AH/, iznomājot auto zilā krāsā cilvēku vešanai; 2008.gada 16.septembrī Mareks pa telefonu paziņoja Džozefam, ka cilvēki tikuši aizturēti (1.sējums, lietas 146.-149., 150.-152., 153.-155., 156.-158., 159.-172.173.-175.lapa);

/pers. CF/ liecībām tiesas sēdē, ka 2008.gada vasarā, augusta vidū, viņam piezvanīja /pers. CG/ jeb Slaviks un piedāvāja nopelnīt naudu, ar savu automašīnu aizvedot cilvēkus no Daugavpils līdz Rīgai; /pers. B0/ viņam iedeva /pers.HB/ telefona numuru, lai viņš no /pers.HB/ uzzinātu, kur paņemt cilvēkus un uz kurieni viņus vest; viņš piezvanīja /pers.HB/, stādījās priekšā, ka esot no Slavika, /pers.HB/ paskaidroja, ka Daugavpilī jāgaida pie lielveikala "Maxima" pilsētas centrā un /pers.HB/ apjautājās par viņa mašīnas marku un numuru; viņš paņēma no savas kopdzīvotājas dēla automašīnu VW Pasat Variant tumši zilā krāsā un atbrauca Daugavpilī, kur gaidīja /pers.HB/ norādītajā vietā, pie viņa mašīnas pienāca divi vīrieši, kas līdzinājās armēņiem vai gruzīniem; viņš ar vīriešiem nesarunājās, bet sazinājās ar galvas mājieniem, viņi salika mantas auto bagāžas nodalījumā, iekāpa mašīnā, izbrauca no /pers. CI/ virzienā, abi vedamie vīrieši savstarpēji sarunājās viņam nezināmā valodā; ceļā uz Rīgu viņam vairākkārt zvanīja Slaviks un interesējās, kurā vietā viņi pašlaik brauc; tuvojoties Ogrei, Slaviks atkal piezvanīja un pateica, ka gaidīs viņus Pļavniekos stāvvietā pie lielveikala, paskaidroja ceļu, kā tur nokļūt; Slavika nosauktajā vietā viņus sagaidīja /pers.HB/ ar kādu vīrieti, atvestie vīrieši izkāpa no mašīnas un pienāca pie vīrieša, ar kuru bija ieradies /pers.HB/ un iekāpa automašīnā, ar kuru bija atbraucis /pers.HB/; /pers.HB/ iedeva viņam, /pers. CF/, 100 latus;

/pers. BP/ liecībām tiesas sēdē, ka 2008.gada vasarā, mēnesi un datumu neatceras, Rīgas dzelzceļa stacijā pavadīja savu kopdzīvotāju uz Jūrmalu un grasījās braukt uz Vāciju; pie tirdzniecības centra "Origo" netālu esošā kazino "Fēnikss" pamanīja četru vīriešu grupu vecumā ap 20-25 gadiem, ar tumšām sejām un matiem, viņi savstarpēji sarunājās angliski un gribēja nokļūt līdz Polijai; viņš piedāvāja aizvest viņus līdz Polijai, ja saņems samaksu par degvielu; viņi norunāja satikšanās laiku un vietu, viņš piebrauca ar auto Opel norunātajā vietā pie stāvlaukuma un četri cilvēki iekāpa viņa automašīnā; uz Lietuvas-Polijas robežas viņa vadītās automašīnas pasažieriem pārbaudīja dokumentus, pēc kā viņi visi tika aizturēti, jo minētajiem pasažieriem nebija ceļošanas dokumentu; 2007.gadā viņš, /pers. BP/, iepazinās ar /pers. BL/, kurš strādā par taksometra vadītāju; ar /pers. BL/ kopš iepazīšanās vairākkārt saticies;

/pers. BR/ liecībām tiesas sēdē, ka uz 2008.gada septembri jau piecus mēnešus strādāja SIA "/pers. CJ/" par taksometra vadītāju, /pers. BL/ ir viņa brālēns, ar kuru regulāri sazinās; 2008.gada augustā /pers. BL/ viņu iepazīstināja ar vīrieti ar iesauku "Ļoša", viņi apmainījās ar telefona numuriem; ar Džozefu jeb /pers. F/ viņš iepazinās kazino, Džozefs viņam piedāvāja aizvest cilvēkus un "piespēlēja" viņam pārvadājamos klientus, par cilvēku vešanu dažreiz norēķinājās Džozefs, dažreiz paši klienti. 2008.gada augusta beigās, iespējams 29.augustā, viņam piezvanīja "Ļoša", teica, ka esot iespēja nopelnīt, lika atbraukt uz ostu Eksporta ielā, Rīgā; gribēdams nopelnīt, viņš, /pers. BR/, ar trafareto taksometru sarkanā krāsā atbrauca līdz ostai un stāvvietā satikās ar "Ļošu", "Loša" teica, ka jāiet uz kasēm, pie kases lodziņa viņš iedeva "Ļošam" savu pasi, "Ļoša" viņa pasi un savu pasi pasniedza kasierei, lai iegādātos biļetes uz prāmi; "Ļoša" iegādājās divas biļetes; "Ļoša" piezvanīja Džozefam, kurš arī kopā ar savu sievu bija ieradies ostā; "Ļoša" atdeva Džozefam tikko nopirktās divas biļetes uz prāmi; Džozefs pienāca pie viņa, /pers. BR/, un piedāvāja ap pulksten 17.00 aizvest divus cilvēkus no Saharova ielas līdz ostai, viņi vienojās, ka Džozefs par to samaksās 10 latus, pēc kā viņš, /pers. BR/, un "Ļoša" aizbrauca, pa ceļam "Ļoša" naudas maiņas punktā samainīja naudu un iedeva viņam 25 latus; pulksten 17.00 viņš piebrauca ar Džozefu sarunātajā vietā Saharova ielā, kur viņu gaidīja Džozefs ar kādu čigānu tautības vīrieti un viņi sarunājās nepazīstamā valodā; kad Džozefs un minētais vīrietis iekāpa viņa mašīnā, Džozefs lika piebraukt pie 9-stāvu ēkas pie kāpņutelpas tuvāk Saharova ielai, pie minētās kāpņutelpas stāvēja Džozefa sieva un melnīgsnējs čigāntautības vīrietis, kurš bija kopā ar Džozefu pie veikala; Džozefs izkāpa no mašīnas un aizgāja pie sievas, bet minētais vīrietis iekāpa viņa, /pers. BR/, mašīnā un Džozefs lika abus vīriešus vest uz ostu; viņš izpildīja Džozefa lūgumu, Džozefs savā automašīnā kopā ar sievu sekoja viņiem un arī ieradās ostā; Džozefs parunājās ar viņa pasažieriem nesaprotamā valodā, viens no šiem vīriešiem iedeva Džozefam naudu, kuru Džozefs samainīja naudas maiņas punktā, Džozefs viņam, /pers. BR/, iedeva 10 latus, aptuveni pēc divām nedēļām viņš no Džozefa uzzināja, ka abi minētie vīrieši ar prāmi aizpeldēja ar tām biļetēm, ko bija iegādājies "Ļoša", uzrādot savu un viņa, /pers. BR/, pasi. 2008.gada 16.septembrī dienā viņš arī sazinājās ar /pers. BL/ pa telefonu, bet vakarā viņš braucot no Kārsavas uz Rīgu, ceļā uzņēma savā automašīnā piecus pasažierus, kas izskatījās pēc čigānu tautības – četrus vīriešus un vienu sievieti, kurus par 30 latiem apņēmās aizvest uz Rēzekni, ceļā viņus apturēja un turpmāk aizturēja robežsargi;

/pers. CK/ liecībām tiesas sēdē, ka atzīst to faktu, ka 2008.gada 16.septembrī ir pārvietojis no Krievijas Federācijas uz Latviju, apejot Grebņevas robežkontrolpunktu, piecus Sīrijas pilsoņus; dienu pirms 2008.gada 16.septembra pie viņa uz mājām ciemā Orinski atbrauca ar sarkanu mašīnu trīs vīrieši, divi no tiem Andis un Mareks, trešais vīrietis runāja krievu valodā; vīrieši interesējās, kur ir Rītupē seklāka vieta, lai nelikumīgi šķērsotu robežu no Krievijas uz Latviju, un vai viņš zina vietu Krievijas pusē, kur atrodas pierobežas kapi, viņš atbildēja apstiprinoši un minētie vīrieši paskaidroja, ka

dažiem cilvēkiem no Krievijas esot jānokļūst Latvijas pusē pie radiniekiem, bet šiem cilvēkiem neesot vīzu, lai nokļūt Latvijā likumīgi; viņš piekrita parādīt seklāko vietu Rītupē; tad viņi visi aizbrauca uz Kārsavu, tur iegriezās kādā ieliņā, Mareks izņēma apvidus karti, viņi stāvēja pie mašīnas, viņiem klāt pienāca vēl viens vīrietis, kurš runāja krievu valodā; viņam, /pers. CK/ bija jāsagaida pieci cilvēki Krievijas pusē pie Buhulovas kapiem, jāpavada tie no Krievijas uz Latviju pāri seklākai vietai "Rītupē" un jānodod tos vadītājam, kurš gaidīs viņus mašīnā sānceļā pie pierobežas ceļa Bļasi-Čāvi; apvidus kartē viņi apskatīja un saskaņoja maršrutu, lai izslēgtu varbūtību, ka viņus aptur robežsargi, kā arī apskatīja vietu, kur Latvijā pārvestos cilvēkus gaidīs mašīna sarkanā krāsā; bija noprotams, ka klāt pienākušais krieviski runājošais vīrietis labi pārzin apvidu Krievijas pusē, viņš teica, ka uzreiz braukšot uz Krieviju; viņš vienojās ar minētajiem vīriešiem, ka par šo darbu pēc tā veikšanas saņems 150 latus; nākošajā dienā pēcpusdienā Mareks, Andis un šoferis atbrauca pie viņa uz mājām, kur uzturējās 2-3 stundas, vēlreiz pārrunāja maršrutu; lai noteiktajā laikā ierastos Buhulovas kapos, viņš kopā ar kaimiņu /pers. CL/, kurš nelaikā pie viņa ieradās ciemos, izgāja no mājas, bet minētie vīrieši ar sarkano auto aizbrauca; pie Rītupes viņš ar /pers. CL/ izšķīrās, paskaidrojot, ka dosies uz Krieviju pēc cilvēkiem, kuri jāpārved uz Latviju, /pers. CL/ solījās viņu pagaidīt. Viņam pienākot pie Buhulovas kapiem, tur piebrauca automašīna zilā krāsā, tās vadītājs izkāpa no mašīnas un atbildēja, ka ir atvedis; no mašīnas zilā krāsā izkāpa vēl pieci cilvēki – četri vīrieši un viena sieviete, vadītājs tiem pateica, lai sekojot viņam, /pers. CK/; viņš un šie pieci cilvēki virzījās no Buhulovas kapiem uz Krievijas-Latvijas robežas pusi, cilvēki bija nerunīgi, bet viens no četriem vīriešiem jautāja krieviski; pie upes "Rītupe" seklākās vietas viņus gaidīja /pers. CL/, turpmāk viņi gāja visi kopīgi līdz pierobežas ceļam Bļasi-Čāvi, kur sānceļā pārvestos cilvēkus gaidīja mašīna; šīs mašīnas vadītājs padeva viņam, /pers. CK/, naudu 170 latus, kā arī atvadoties, viens no pārvestajiem cilvēkiem viņam padeva divas 200 un 10 Krievijas rubļu banknotes;

/pers. CG/ liecībām tiesas sēdē, ka ilgstoši ir pazīstams ar /pers. AO/, kuru paziņas dēvē arī par Ļošu; 2008.gada augusta vidū /pers.HB/ viņam piedāvāja kājām pāri Krievijas-Latvijas robežai pārvest cilvēkus, paskaidrojot, ka no Maskavas līdz Krievijas-Latvijas robežai /pers.HB/ ar mašīnu tos vedīšot pats, bet viņa, /pers. B0/, uzdevums ir paņemt cilvēkus no /pers.HB/ un pārvest tos kājām caur mežu, apejot robežkonrolpunktus, un kad cilvēki būs Latvijā, tos atkal pārņems /pers.HB/; /pers.HB/ solīja maksāt par katru nelikumīgi pārvesto cilvēku 500 *euro* un viņš /pers.HB/ piedāvājumam piekrita; 2008.gada augustā /pers.HB/ viņam piezvanīja un paziņoja, ka viņš vilcienā brauc uz Maskavu pēc cilvēkiem un tiklīdz viņš tos atvedīs uz /pers. CM/ pusē un izmitinās, tad viņam piezvanīs; turpmāk /pers.HB/ viņam pa telefonu nosauca viesnīcas istabas numuru, kur izmitināti cilvēki; viņš ar automašīnu VW Passat divas reizes piebrauca pie /pers.HB/ nosauktās viesnīcas un divas reizes pa četri cilvēki pārveda tos uz robežas pusi uz mežu, pārbaudot šo cilvēku pases, viņš konstatēja, ka visi viņi ir Sīrijas pilsoņi un nevienam nebija noformēts dokuments legālai Krievijas-Latvijas robežas šķērsošanai; atstājis auto mežā, viņš šos cilvēkus pārveda pāri robežai un izmitināja pie sevis mājās pirtī, pēc kā /pers.HB/ atbrauca šiem cilvēkiem pakaļ, vedot tos uz Rīgu divas reizes pa četri; /pers.HB/ pēc astoņiem sīriešiem bija atbraucis kopā ar cilvēku, kuru stādīja priekšā kā savu draugu Džozefu, viņi atbrauca ar džipu /pers. CN/ zaļā krāsā, viņš, /pers. B0/, stādījās priekšā Džozefam kā "Volodja"; pēc minētās tikšanās Džozefs viņam pāris reizes zvanīja ar piedāvājumiem, lai viņš palīdz pārvest nelegāli cilvēkus no Krievijas uz Latviju; vēl 2008.gada augustā viņš pēc /pers.HB/ lūguma tādā pašā kārtībā sagaidīja un pārveda pāri robežai četrus cilvēkus – 3 puišus un vienu meiteni, kurus pēc /pers.HB/ lūguma turpmāk viņa, /pers. B0/, dēls Vladimirs pārveda uz Daugavpili un izmitināja tur noīrētajā dzīvoklī; turpmāk pēc /pers.HB/ lūguma viņš pats brauca uz Krieviju uz /pers. M/, kur laukumā pie viesnīcas sagaidīja četrus vīriešus sīriešus, iepriekšējā kārtībā šķērsoja ar viņiem Krievijas-Latvijas robežu un izmitināja pie sevis mājās pirtī; pēc /pers.HB/ lūguma sameklēt šoferi un aizvest šos cilvēkus uz Rīgu, viņš palūdza savu dēlu aizvest šos cilvēkus /pers.HB/ norādītajā vietā; /pers.HB/ vadītāju lūdza sazināties ar Džozefu, jo Džozefs nodarbojas ar turpmāku cilvēku pārvietošanu no Rīgas uz Eiropas Savienību;

/pers. BU/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka strādā par taksometra vadītāju SIA /Nosaukums G/, 2008.gada 14.septembra vakarā viņam piezvanīja vīrietis vārdā Marek, kuru viņš vairākkārt bija vedis taksometrā, un piedāvāja darbu, tajā pašā dienā viņi satikās, Mareks paskaidroja, ka viņam būšot jābrauc uz Pleskavu un jāsagaida cilvēki, kuri jāaizved uz noteiktu vietu, kuru Mareks parādīs kartē, par šo darbu Mareks solīja samaksāt 250 latus; 2008.gada 15.septembrī viņi satikās ar Mareku degvielas uzpildes stacijā "Statoil", tad brauca uz nomu noformēt pilnvaru automašīnai braucienam uz Krieviju, pa ceļam Rīgā, Stabu ielā viņi piebrauca pie mājas, kur piebrauca Citroen markas auto melnā krāsā, no tās viņiem pienāca klāt drukns, mazliet plikpaurains vīrietis, kuru Mareks uzrunāja par Josefu; Josefs sliktā krievu valodā interesējās, kā viņš, /pers. BU/, būs ģērbies, Josefs un Mareks savā starpā sarunājās angliski, no viņu sarunas bija noprotams, ka cilvēku pārvešanu organizē Josefs; 2008.gada 15.septembrī aptuveni pulksten 20.00 viņš ar Mareku izbrauca no Rīgas uz Kārsavu, viņš brauca ar auto VW Caddy, valsts numurs GT797, kuru priekš viņa iznomāja Mareks, bet Mareks vēl ar diviem vīriešiem brauca ar Rīgas taksometru parka automašīnu sarkanā krāsā; pirms Kārsavas pilsētas viņi apstājās, lai vēlreiz visu apspriest; Mareks lika gaidīt un aizbrauca uz Kārsavas pilsētas pusi, pēc stundas Mareks atgriezās kopā ar trīs vīriešiem – diviem viņa līdzbraucējiem un vēl vienu vīrieti, viņi kopīgi pētīja apvidus karti, Mareks paziņoja, ka viņam, /pers. BU/, nākošās dienas rītā pulksten 7.30 jābūt Pleskavas dzelzceļa stacijā un jāpienāk pie pirmā vilciena vagona, kur izkāps austrumnieciskas izcelsmes cilvēki: četri jauni puiši un viena meitene, ka jāstādās viņiem priekšā kā "Saša" un šie cilvēki jāved uz ciemu Buhalova, kur tos pie kapiem gaidīs cilvēks, kuram šie austrumnieciskie cilvēki jānodod; tad, kad viņš minētās darbības būs izdarījis, viņam jāpazvana Marekam, tad jābrauc Latvijas robežas virzienā un naudu 250 latus viņš no Mareka saņems, kad būs šķērsojis Latvijas robežu; bija redzams, ka viens no vīriešiem labi pazīst Krievijas pusi, Mareks ieteica braukt uz Pleskavu caur Grebņevu, jo tā esot ātrāk; Mareks aizbrauca, viņš 2008.gada 16.septembra naktī šķērsoja Krievijas-Latvijas robežu, pulksten 7.25 ieradās Pleskavas dzelzceļa stacijā; saskaņā ar Mareka teikto no vilciena pirmā vagona izkāpa pieci austrumnieciska izskata cilvēki – 4 vīrieši un 1 sieviete, viņš tiem nosaucās par "Sašu", 2008.gada 16.septembrī pulksten 20.00 piebraucot norunātajā vietā pie dzelzceļa pārbrauktuves viņš sazvanījās ar Mareku, Mareks paziņoja, ka pie kapiem būšot cilvēks; uz ceļa pie Buhulovas kapiem pie viņa pienāca vīrietis, kurš runāja krieviski ar latviešu akcentu, cilvēks pajautāja, vai viņš ir Miša, viņš atbildēja apstiprinoši; austrumnieciskas izcelsmes pieci cilvēki izkāpa no mašīnas un gāja līdzi šim vīrietim uz Kārsavas pusi, viņš, /pers. BU/, piezvanīja Marekam un paziņoja, ka cilvēkus atdevis (1.sējums, lietas 186., 187., 188.-193., 194.-197., 198.-201., 202.-203., 204.-205., 206.-207.lapa);

/pers. CO/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka 2008.gada augustā, precīzu datumu nevar nosaukt, viņam piezvanīja paziņas paziņa vārdā Aleksejs jeb Ļoša un piedāvāja nopelnīt, nākošajā dienā viņi satikās un Ļoša piedāvāja par samaksu aizvest kādu cilvēku no Rīgas līdz prāmja ostai Tallinā un tādējādi nopelnīt 100 dolārus un par pasākumu un vedamo cilvēku nevienam nestāstīt un aizturēšanas gadījumā teikt, ka pasažieris ir pa ceļam uzņemtais ceļinieks; viņš piekrita Ļošas piedāvājumam, nākošajā dienā pēc šīs sarunas viņi ar Ļošu satikās, Rīgā netālu no Zemitāna tilta pie "Statoil" atrodošajās firmā uz viņa, /pers. CO/, vārda paņēma nomā uz trim dienām auto Hunday melnā krāsā; Ļoša sazvanījās ar vīrieti vārdā Džozefs un viņi saskaņoja laiku, ka viņam būs jābrauc uz Tallinu nākošajā rītā; nākošās dienas rītā viņš sazvanījās ar Ļošu, Rīgā, Strēlnieku laukumā satikās ar viņu, Ļoša sazvanījās ar Džozefu un satiekoties ar Džozefu, viņi trijatā ar divām mašīnām aizbrauca uz prāmju ostu Rīgā; viņš, /pers. CO/, pēc Ļošas lūguma uz sava vārda nopirka biļeti uz prāmi no Tallinas līdz Stokholmai, apzinoties, ka šo biļeti izmantos cilvēks, kuru viņš vedīs uz Tallinu; naudu biļetes iegādei viņam deva Ļoša, savukārt Ļošam naudu iedeva Džozefs, iegādāto biļeti viņi atdeva Džozefam; turpmāk viņi aizbrauca uz Rīgas centru, kur pēc pāris stundām piebrauca Džozefs un no Džozefa mašīnas viņa, /pers. CO/, mašīnā pārsēdās aziātu izskata vīrietis un Džozefs pateica, ka šis vīrietis jāved; viņš kopā ar minēto aziātu tipa vīrieti sāka braukt Igaunijas virzienā, bet Džozefs ar savu auto brauca aiz viņiem; Ļoša viņam bija skaidrojis, ka viņa pienākums ir aizvest šo vīrieti līdz Tallinas ostai; Tallinas ostā Džozefs lika viņam reģistrēt Rīgā uz viņa vārda iegādāto biļeti un pēc tam kopā ar atvesto aziātu tipa vīrieti pienākt pie punkta, kur pārbauda biļetes un pa ceļam atdot biļeti vīrietim; viņš izpildīja Džozefa teikto, tad paziņoja Džozefam, ka vīrietis aizgāja uz prāmi un viss ir kārtībā un viņi ar Džozefu aizbrauca;

Ļoša viņam iedeva naudu par braucienam patērēto degvielu; tajā pašā dienā viņš satikās ar Ļošu un Ļoša piedāvāja viņam par 100 dolāriem pēc pāris dienām aizvest kādu cilvēku uz Vāciju, paskaidrojot, ka par pirmo darbu vēl nevarot samaksāt, jo nav saņēmis naudu no Džozefa; viņš piekrita Ļošas piedāvājumam; kopā ar Ļošu viņi brauca uz Pļavniekiem paņemt puisi, kurš būs jāved uz Vāciju, Pļavniekos viņi piebrauca pie daudzdzīvokļu mājas Saharova ielā pie veikala "Mego"; tur jau stāvēja Džozefa mašīna; Ļoša izkāpa un no kaut kurienes atnāca Džozefs; pēc neilga laika viņš ieraudzīja blakus Ļošam un Džozefam stāvam arābu tautības vīrieti, Džozefs ar šo vīrieti sarunājās viņam, /pers. CO/, nesaprotamā valodā; Džozefs iedeva viņam, /pers. CO/, 300 dolārus, pēc kā viņš ar arābu tautības vīrieti izbrauca uz Vāciju; iebraucot Lietuvā, viņš sazvanījās ar Ļošu un paziņoja, ka viss esot kārtībā; uz Lietuvas-Polijas robežas automašīnai pārdega lukturis, kas piesaistīja robežsargu uzmanību, auto tika apturēts un viņi aizturēti, jo arābu tautības vīrietim nebija dokumentu un viņš par sevi neko nevarēja paskaidrot pārējiem saprotamā valodā; kad atgriezās Latvijā, viņš par aizturēšanas apstākļiem pastāstīja Ļošam; no kontaktēšanās ar Ļošu un Džozefu viņš saprata, ka Ļošam ir starpnieka loma autovadītāju meklēšanā, bet Džozefs ir nopietni saistīts ar cilvēku pārvadāšanu un cilvēki brauc ar viņa palīdzību (3.sējums, lietas 164.-169., 170.-171., 172., 173.lapa);

/pers. CP/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka viņam pieder transportlīdzeklis VW Caddy, valsts numurs GT 797, un viņš to iznomā, kā arī palīdz saviem draugiem iznomāt viņu transportlīdzekļus; viņa pastāvīgais klients, kurš periodiski nomā transportlīdzekļus, ir ārzemju pilsonis Džozefs, kas izskatās pēc ēģiptieša, un kāda jauna sieviete, kas ierodas kopā ar Džozefu; viņi nomāja transportlīdzekļus Citroen C4 un /pers. CR/; Džozefs viņu bija iepazīstinājis ar /pers. BL/, kurš 2008.gada 14.septembrī paņēma nomā auto VW Caddy, valsts Nr./TL numurs/, paskaidrojot, ka braukšot ar šo auto uz Krieviju un ka jānoformē pilnvara uz /pers. BU/ vārda, kam viņš, /pers. CP/, piekrita; dienā, kad /pers. BL/ bija jāatdod minētais auto, viņš piezvanīja un paziņoja, ka automašīna esot aizturēta un tā jāmeklē Ludzas policijā (2.sējums, lietas 215.-216.lapa);

/pers. BS/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka 2008.gada augusta vidū viņš braucot līdzi savam paziņam – taksometra vadītājam /pers. BL/, aizbrauca Rīgā Pļavniekos uz autostāvvietu pie veikala "Mego", kur automašīnā sēdēja vīrietis vārdā Džozefs, un vēl tur atradās pikapveidīga mašīna ar diviem šoferiem, kuriem vajadzēja aizvest četrus cilvēkus uz Eiropas Savienības valstīm; kā arī vienā no reizēm viņi ar Mareku atkal piebrauca minētajā stāvvietā, kur bija piebraucis tumšas krāsas džips, no kura izkāpa azerbaidžāniska tipa vīrietis un satikās ar Džozefu un viņi abi strīdējās par naudu; Mareks stāstīja, ka viņam jāsamaksā šoferiem, kas veda cilvēkus uz Eiropu, naudu par darbu un degvielu; pirmajā reizē, kad četrus cilvēkus vajadzēja vest uz Eiropu, Mareks aizbrauca uz Franciju un viņš, /pers. BS/, palika Mareka vietā sagādāt Džozefam šoferus; 2008.gada augusta beigās viņam piezvanīja Džozefs un lika sameklēt šoferi, viņš šo darbu piedāvāja Andrejam un Džozefs iedeva viņam naudu 400 latus, no kuriem viņš daļu samaksāja Andrejam, daļu par mašīnas nomu, bet daļu atstāja sev; tajā reizē viņi ar Andreju aizbrauca uz autonomu pie Zemitānu tilta, uz Andreja vārda noīrēja auto /pers. CS/, ar kuru Andrejam bija jābrauc uz Tallinu; bez tam bija ticies ar Džozefu pie dzelzceļa stacijas Rīgā, lai kopā ar Andreju nopirktu biļeti uz prāmi no Tallinas uz Andreja vārda, šo biļeti viņi atdeva Džozefam; vienā gadījumā Andrejs veda kādu arābu tautības cilvēku uz Tallinu un viņiem līdzi brauca Džozefs; Džozefam līdzi periodiski bija viņa sieva, kura palīdzēja tulkot, jo Džozefs slikti runā krieviski. Kādā no reizēm 2008.gada vasarā Mareks viņam paziņoja, ka Džozefs licis nopirkt viņam divas biļetes uz prāmi, kuras viņiem jānopērk uz sava vārda, bet tās apmaksā Džozefs, un vēl viņam, /pers. BS/, un /pers. CC/ samaksāšot pa 150 latiem; viņš kopā ar Mareku aizbrauca uz ostu, iedeva Marekam savu pasi un Mareks iegādājās divas biļetes, atdeva tās Džozefam un viņi abi ar Mareku saņēma atlīdzību no Džozefa; no Mareka viņam kļuva zināms par četru cilvēku aizturēšanu, kuriem Džozefs kārtoja braucienu bez dokumentiem uz Eiropu; kādā no reizēm 2008.gada vasarā viņš pēc Džozefa lūguma nopirka divas biļetes uz prāmi uz sava un Arņa vārda un atdeva tās Džozefam cilvēku pārvešanai uz Zviedriju; viņam zināms, ka visu naudu cilvēku pārvietošanai saņēma Džozefs, kurš tālāk norēķinājās ar personām, kas bija iesaistītas cilvēku pārvietošanā, /pers. CC/ iedoto naudu tālāk maksāja šoferiem; kādā no reizēm viņš, /pers. BS/, pēc Džozefa lūguma DNB bankā atvēra kontu uz sava vārda un uz šo kontu kāda persona pārskaitīja Džozefam domāto naudu 5000 dolārus un viņš, /pers. BS/, šo naudu izņēma no konta un atdeva Džozefam, par pakalpojumu no Džozefa saņemot 200 dolārus (3.sējums, lietas 150.-154., 155.-159.lapa);

/pers. CT/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka ar /pers. AO/ iepazinās savu vecāku mājās Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, /pers.HB/ nosaucās par Sašu, /pers.HB/ braukāja pie viņa, /pers. CT/, tēva darīšanās sakarā ar tēva nelikumīgi pārvietotajiem cilvēkiem no Krievijas uz Latviju, apejot robežkontrolpunktu, kuriem /pers.HB/ vēlāk brauca pakaļ un veda tos uz Rīgu, līdz /pers.HB/ atbraukšanai pārvietotie cilvēki uzturējās viņa, /pers. CT/, vecāku pirtiņā; 2008.gada augusta otrajā pusē /pers.HB/ pie viņa vērsās ar piedāvājumu nopelnīt, t.i., tēva pāri robežai pārvietotos cilvēkus pārvest uz Rīgu, sazvanoties ar Džozefu un sarunājot, kur konkrēti cilvēki jāved, par katru cilvēku /pers.HB/ solīja maksāt noteiktu naudas summu; viņam bija zināms, ka visi pārvietojamie cilvēki ir no Sīrijas, kuri tika pārvietoti uz Krieviju, tad uz Latviju un turpmāk uz Eiropu; piekrītot /pers.HB/ piedāvājumam, viņš 3-4 Sīrijas pilsoņus, kas jau atradās viņa vecāku pirtiņā, ar automašīnu /TL marka/ A6 zaļā krāsā atveda uz /pers. CU/ norādītajā vietā stāvvietā pie veikala "Maxima" Saharova ielā, kur viņus sagaidīja Džozefs kopā ar kādu sievieti un Džozefs samaksāja viņam, /pers. CT/, naudu. Turpmāk pēc /pers.HB/ norādījuma viņš veda sīriešus – trīs puišus un vienu meiteni no Pasienes ciema uz Rīgu, kur no pierobežas ceļa veda viņus ar baltas krāsas auto VW Passat, bet pēc tam ar Audi A6, tuvojoties Rīgai, viņš sazvanījās ar Džozefu un atveda cilvēkus Džozefa norādītajā vietā tāpat kā iepriekšējā reizē Saharova ielā, kur Džozefs viņus sagaidīja, sarunājās ar atvestiem cilvēkiem arābu valodā un samaksāja viņam 400 dolārus; savukārt atlikušos trīs pārvietotos cilvēkus pēc tam atgriežoties no Rīgas Pasienē viņš veda uz Daugavpili, kur atstāja viņus īrētajā dzīvoklī un paziņoja par to /pers.HB/. Trešo reizi viņš sīriešus – četrus vīriešus pārvadāja 2008.gada augusta beigās ar auto Audi A6, atveda tos ar Džozefu norunātajā vietā stāvlaukumā pie veikala "Maxima" Saharova ielā, kur Džozefs sīriešus uzrunāja, skaidroja viņiem kaut ko un lika pārsēsties citā automašīnā; pie visiem cilvēkiem, kurus viņš veda no Pasienes līdz Rīgai, bija Džozefa telefona numurs (3.sējums, lietas 115.-116., 117., 118., 119., 120.-123., 124.-125.);

/pers. CZ/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka ir pazīstams ar Mareku, kurš strādā par taksistu, un viņa radinieku Arni; 2008.gada jūlijā-augustā viņš aizbrauca pagaidu darbos Kārsavā, kur bija jāveic bruģētāja darbs jaunceltnē Krievijas-Latvijas pierobežā; par minēto viņš paziņoja Arnim un Arnis kādu dienu viņam piezvanīja, paziņoja, ka esot Kārsavas pusē un varot aizvest viņu uz Rīgu, dažas dienas pēc minētās sarunas pie viņa atbrauca Mareks un Arnis, kuri paziņoja, ka esot nepieciešams cilvēks, kas nodarbojas ar kontrabandu, jo šis tas jāpārvedot pāri robežai; trijatā viņi aizbrauca pa Kārsavu un no vietējiem iedzīvotājiem uzzināja par Osvaldu, kurš vedot pāri robežai kontrabandu; viņi trijatā aizbrauca pie Osvalda un apjautājās, vai Osvalds varot aiziet pāri upei, kas ir robeža starp Latviju un Krieviju, un upes otrā pusē kaut ko paņemt un atvest uz šo krastu; turpmākā saruna norisinājās starp Mareku un Osvaldu un /pers. D0/ solīja samaksu; turpmāk pēc minētā Osvalda apmeklējuma viņam piezvanīja Mareks un paziņoja, ka viņam jābraucot Marekam līdzi uz Kārsavu pie Osvalda, Mareks atbrauca ar zilu pikapveida mašīnu, kur pie stūres sēdēja krieviski runājošais vīrietis vārdā Miša; braucot pa /pers. DA/ ielā viņi sazvanījās ar Arni, kurš viņus jau gaidīja norunātajā vietā ar taksometru sarkanā krāsā; viņš, /pers. CZ/, Arnis un Mareks brauca sarkanajā mašīnā, bet Miša zilajā pikapveidīgajā mašīnā. Pa ceļam uz /pers. DB/ pateica, ka viss esot sarunāts un pāri robežai jāpārved cilvēki, ka Miša brauks uz Krieviju un no kādas vietas paņems šos cilvēkus un nogādās līdz vietai, kur tos gaidīs Osvalds, kurš savukārt nogādās cilvēkus pāri upei līdz vietai, kur tos gaidīs Arnis un tad tie cilvēki tiks nogādāti vēl kaut kur; bija saprotams, un arī Arnis to zināja, ka šie cilvēki ieceļos valstī nelikumīgi; pa ceļam uz Kārsavu Marekam bieži uz mobilo telefonu zvanīja vīrietis, ko Mareks sarunā sauca par Džozefu un sarunājās ar viņu angļu valodā; iebraucot Kārsavā, Mareks lika Mišam uzgaidīt un viņi trijatā aizbrauca pie Osvalda uz mājām un aizveda Osvaldu pie tās vietas, kur gaidīja Miša; visi izkāpuši no mašīnām, viņi kopīgi ar Mišu un

Osvaldu apskatīja apvidus karti un Mareks izstāstīja Osvaldam, ka viņam būs jāiet uz Krieviju un pie Buhulovas jāsagaida cilvēki, kurus līdz Buhulovas kapiem atvedīs Miša; Mišam bija zināms, ka no Krievijas vestie cilvēki viņam jānodod Osvaldam, Osvalds tos pārvedīs pāri upei un nodos Arnim, bija sarunāts, ka Arnis turpmāk cilvēkus Kārsavā nodos Marekam; Osvalds izstāstīja Mišam ceļu, kur labāk braukt, lai neaiztur robežsargi; Miša aizbrauca un viņš, /pers. CZ/, Mareks, Arnis un Osvalds aizbrauca ar Arņa taksometru, aizveda Osvaldu mājās, Osvalds parādīja Arnim vietu, kur Arnim būs jāsagaida Osvalds ar pāri robežai pārvestiem cilvēkiem; nākošajā dienā, 2008.gada 16.septembrī, pēcpusdienā viņi trijatā atkal atbrauca pie Osvalda uz mājām, Mareks pārrunāja ar Osvaldu samaksu par darbu; pie Osvalda uz mājām atnāca viņa kaimiņš vārdā Ivars un Osvalds ar Ivaru devās pāri robežai sagaidīt cilvēkus, bet viņi palika gaidīt kafejnīcā; pēc kāda laika Miša piezvanīja Marekam un paziņoja, ka cilvēkus ir sagaidījis un ka var braukt uz tikšanās vietu, turpmāk viņš redzēja Arni braucam ar auto un ka Arnis tiek aizturēts, viņi ar Mareku bēga un izejot uz šosejas kājām gāja uz Rēzeknes pusi; Marekam zvanīja Džozefs (4.sējums, lietas 19.-25.lapa);

/pers. AZ/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka strādā restorānā "Arabik", kurš atrodas Rīgā, tirdzniecības centrā "Domina", vairākus gadus ir pazīstams ar /pers. AO/, viņa nosauktajā restorānā strādā arī Džozefs; /pers. AO/ bieži apmeklēja minēto restorānu un Džozefs viņu uzskatīja par pastāvīgu klientu; kādā no reizēm Džozefs pie viņa, /pers. AZ/, interesējās, vai viņš nezin cilvēku, kas varētu palīdzēt pārvest cilvēkus caur Krievijas-Latvijas robežu; viņam, /pers. AZ/, bija zināms, ka /pers. DC/ ir paziņa vārdā /pers. AH/, kurš nodarbojas ar cilvēku pārvešanu no Sīrijas uz Krieviju, tālāk uz Latviju un Eiropu; ar Džozefu interesējošo jautājumu viņš vērsās pie /pers. AO/ un /pers.HB/ ar Džozefu par šiem jautājumiem kontaktējās, jo /pers. AH/ piedāvāja Džozefam pa telefonu darbu – nelegāli vest cilvēkus no Sīrijas pāri Krievijas-Latvijas robežai, pats /pers. AH/ organizēja cilvēku pārvietošanu no Sīrijas līdz Krievijai; Džozefs piekrita /pers. AH/ piedāvājumam, jo bija naudas grūtībās; Džozefs un /pers.HB/ vienojās, ka /pers.HB/ nelegāli pārvedīs cilvēkus pāri Krievijas-Latvijas robežai un kad cilvēki jau būs Latvijā, Džozefs izdomās, kā viņus aizsūtīt tālāk uz Eiropu – Poliju, Vāciju. No kontaktēšanās ar /pers.HB/ un Džozefu viņam zināms, ka 2008.gada jūlijā vai augustā /pers.HB/ braukāja uz Krieviju un pārveda pāri Krievijas-Latvijas robežai trīs cilvēkus no Sīrijas, kurus /pers. DD/ bija nogādājis līdz Krievijai, turpmāk /pers.HB/ un Džozefs kaut kur braukāja, lai aizvestu šos cilvēkus uz Rīgu, Džozefs tika aizturēts Polijā, mēģinot šos cilvēkus nogādāt uz Vāciju; 2008.gada augustā /pers.HB/ un Džozefs stāstīja, ka pārveda pāri Krievijas-Latvijas robežai trīs cilvēkus un nogādāja viņus viesnīcā /adrese/, kur strādā /pers.HB/ paziņa, un turpmāk šos cilvēkus līdz Polijai veda kāds taksists; no Džozefa stāstītā viņam zināms, ka naudu par cilvēku pārvietošanu pārskaitīja /pers. DE/ uz kontu un tālāk Džozefs maksāja /pers.HB/ (3.sējums, lietas 174.-177., 178.-180.lapa);

/pers. DF/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka viņa kopā ar brāli /pers. DF/ ieradās no /pers. DG/, tad ar vilcienu Pleskavā, minētajā vilcienā vienā vagonā kopā ar viņiem brauca vēl trīs Sīrijas pilsoņi, viņi visi izkāpa stacijā Pleskavā, pie viņiem pienāca kāds vīrietis, teica "taxi" un viņi visi devās ar šo vīrieti, iekāpa viņa automašīnā; pēc vienas stundas brauciena automašīna apstājās, tās vadītājs viņus izsēdināja uz ceļa, kur viņus gaidīja gara auguma vīrietis, vadītājs viņiem ar žestu norādīja, ka viņiem jāseko šim vīrietim; viņi gāja pēc vīrieša pa laukiem un mežu līdz grants ceļam, kur iesēdās sarkanas krāsas taksometrā un pēc neilga laika viņus apturēja robežsargi (2.sējums, lietas 177.-178., 179.-180.lapa);

/pers. DH/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka viņš ielidoja Maskavas pilsētā no Sīrijas, Maskavā iepazinās ar vēl 4 Sīrijas pilsoņiem, visi kopīgi ar vilcienu brauca uz Pleskavas pilsētu, kur stacijā viņus bija jāsagaida cilvēkam ar zilas krāsas automašīnu, kas viņus aizvedīs tālāk; kad viņi atbrauca uz Pleskavu, stacijā pie viņiem pienāca cilvēks, kurš kaut ko pateica par taksi un apsēdināja viņus zilas krāsas automašīnā; viņi brauca apmēram vienu stundu, kad auto apstājās, bija jau tumšs, pie viņiem pienāca vīrietis apmēram 1,9 m garš un ar žestu norādīja, lai viņi visi pieci tam seko; apmēram pusotru stundu viņi gāja pa mežiem un laukiem, tad minētais vīrietis apstājās un ar roku norādīja viņiem virzienu, kur jāiet tālāk, pasakot, ka viņus gaidīs sarkana automašīna; viņi gāja tālāk un uz ceļa ieraudzīja stāvam sarkanas krāsas automašīnu - taksometru, iesēdās tajā un tika kaut kur vesti, tad automašīnu apstādināja robežsardzes dienests (2.sējums, lietas 181., 182., 183.-185., 186.-187.lapa);

/pers. DF/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka viņš kopā ar māsu /pers. DF/ ieradās no /pers. DG/, tad ar vilcienu Pleskavā, minētajā vilcienā kopā ar viņiem brauca vēl trīs Sīrijas pilsoņi, viņi visi izkāpa stacijā Pleskavā, pie viņiem pienāca kāds vīrietis, teica "taxi" un viņi visi devās ar šo vīrieti, iekāpa viņa automašīnā zilā krāsā; pēc vienas stundas brauciena automašīna apstājās, tās vadītājs ar žestu norādīja, ka viņiem jāizkāpj, ceļabiedrs vārdā Moaz samaksāja vadītājam naudu; viņus izsēdināja uz meža ceļa, kur viņus gaidīja gara auguma kalsnējs vīrietis; šis vīrietis ar žestu norādīja, lai sekojot viņam; viņi gāja pēc vīrieša pa lauku un mežu, ejot pa ceļu, ieraudzīja automašīnu, uz kuras bija taksometra zīme, viņi visi iekāpa šajā automašīnā, brauca aptuveni piecas minūtes un viņus apturēja robežsardzes dienests (2.sējums, lietas 193.-194., 195.-196.lapa);

/pers. DI/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka dzīvo Sīrijā, 2008.gada 18. vai 19.augustā Sīrijā atdeva savu pasi viņam nezināmam cilvēkam vīzas noformēšanai uz Krieviju, 2008.gada 25.augustā ielidoja Maskavā, 2008.gada 16.septembrī ar vilcienu, kurš no Maskavas izbrauca pulksten 8.00 devās uz Pleskavu, vilcienā kopā ar viņu brauca brālis un māsa Semir un Semira, kā arī vēl viens arābu izcelsmes vīrietis vārdā Dzihad; vilciens Pleskavas stacijā pienāca ap pulksten 17.00-17.30, viņi izkāpa no vagona un pienāca pie zilas krāsas automašīnas stāvošā vīrieša, vīrietis teica "taxi", viņi iekāpa zilajā automašīnā, pa ceļam tās vadītājs ar kādu sarunājās pa mobilo telefonu krievu valodā, tad mašīna apstājās, tās vadītājs ar žestu norādīja, ka vajag samaksāt un parādīja mežā taciņu, pa kuru jāiet; uz viņu pusi pa taciņu gāja vīrietis, kura augums bija aptuveni 1,90 m; šis vīrietis norādīja ar roku, ka viņiem tam jāseko; viņi gāja līdzi vīrietim pa mežu apmēram stundu, tad vīrietis ar roku norādīja virzienu, kur jāiet, bet pats aizgāja pa kreisi uz mežu; viņi gāja pa grants ceļu vīrieša norādītajā virzienā un viņiem pretī brauca mašīna, viņi iekāpa šajā automašīnā, pabrauca aptuveni 3 minūtes un viņus aizturēja robežsargi (2.sējums, 198.-200., 201.-203.lapa):

/pers. DJ/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka 2008.gada jūlija beigās – augusta sākumā Sīrijā, kur viņš pastāvīgi dzīvo, nodeva savu pasi kādam taksometra vadītājam vīzas sagatavošanai iebraukšanai Krievijā; 2008.gada 6.vai 7.septembrī viņš, /pers. DJ/, ar lidmašīnu ielidoja no /pers. C0/, viņam līdzi brauca arī minētais taksometra vadītājs, kura vārds ir Homnev vai Hošnev; ierodoties Maskavā, viņš nolēma braukt uz Pleskavu ar vilcienu, kurš iziet no Maskavas 2008.gada 16.septembrī pulksten 8.00; vilcienā līdz Pleskavai viņš brauca vienā vagonā (pirmajā) ar vēl četriem arābu izcelsmes cilvēkiem – trīs vīriešiem un vienu sievieti, viņus sauca Semir, Semira, Jehad, Moeg; Pleskavas stacijā netālu no viņu vagona apstāšanās vietas stāvēja vīrietis pie automašīnas zilā krāsā, vīrietis kliedza "taxi!"; viņi visi apsēdās zilajā automašīnā un brauca aptuveni stundu pa neasfaltētu ceļu, tad auto vadītājs ar roku parādīja, lai viņi izkāpj no mašīnas un parādīja ar roku virzienu, kur viņiem ir jāiet; ejot auto vadītāja norādītajā virzienā pa taciņu, viņi satika pretī nākam vīrieti apmēram 1,9 m augumā; šis vīrietis ar roku parādīja zīmi, ka viņam jāseko; viņi kājām gāja pa mežu un laukiem, tad izgāja uz ceļa un vīrietis parādīja virzienu, kur jāiet, bet pats pagriezās un aizgāja uz mežu; sekojot vīrieša norādījumiem, viņi gāja pa ceļu un viņiem garām brauca automašīna ar taksometra zīmi uz jumta, viņi sakāpa minētajā automašīnā, brauca apmēram 10 minūtes un tad tika aizturēti (2.sējums, 204.-207., 208.-209.lapa);

/pers. DK/ ch Baker liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka 2008.gada 19.augustā viņš atlidoja no Sīrijas uz Maskavu ar mērķi aizbraukt uz vienu no Eiropas Savienības valstīm; kopā ar viņu uz Maskavu lidoja /pers. V/, /pers. Z/, /pers. DL/; no Sīrijas viņus pavadīja sīrietis, kurš lika saukt sevi par "Soro"; Maskavā "Soro" viņus pavadīja uz kaut kādu viesnīcu, kur viņi atradās dažas dienas; "Soro" viesnīcā lika samaksāt 200 dolārus; "Soro" viņus pavadīja uz vilcienu, vilcienā "Soro" atņēma viņam pasi, "Soro"

nosauca, kurā stacijā viņiem jāizkāpj un līdzi nebrauca; ar vilcienu viņi brauca visu nakti un izkāpa "Soro" nosauktajā stacijā; stacijā viņus sagaidīja vīrietis, kurš ar auto aizveda viņus uz viesnīcu, viesnīcā viņi atradās pusotru dienu, tad tas pats vīrietis atbrauca un norādīja viņiem paņemt mantas un sekot viņam, bija tumšs, brauca aptuveni vienu stundu, vīrietis viņus izsēdināja mežā, viņi gāja kājām stundas 3-4, kad iznāca no meža, vīrietis teica, ka jāgaida un ka pēc viņiem atbrauks, minētais vīrietis aizbrauca un pēc dažām minūtēm atbrauca cita automašīna baltā krāsā, to vadīja gaišmatains vīrietis brillēs; šis vīrietis veda viņus savā mašīnā apmēram divas stundas un atveda līdz lauku koka mājiņai, kurā lika atpūsties līdz rītam; pēc dažām stundām šis vīrietis atkal atbrauca un viņi brauca vairāk kā trīs stundas uz kādu pilsētu, kur viņiem daudzstāvu mājā pirmajā ieejā pirmajā stāvā ierādīja dzīvokli, kurā viņi ieslēgti dzīvoja divas diennaktis un tika baroti, tur viņam uz mobilo telefonu Samsung D-600 zvanīja vīrietis, kas nosaucās par Džozefu, interesējās, vai viņi ir saņēmuši ēdienu, uz jautājumu, kad varēs braukt uz /pers. DM/ atbildēja, ka to izlems viņš, pēc tam Džozefs zvanīja vēl un teica, ka viņiem jāsakravājas, ka atbrauks mašīna; tad atnāca tas pats vīrietis, kas viņus atveda uz dzīvokli, teica, ka vajag braukt; viņi brauca ar auto tumši zaļā krāsā 3-4 stundas, apstājās kādā stāvvietā, pie viņu mašīnas pienāca kāds drukns, plikpaurains vīrietis un sāka runāt ar viņiem arābu valodā, pēc akcenta varēja noprast, ka šis vīrietis ir no Lībijas, vīrieti sauca Džozefs, viņš teica, ka jāpagaida, ka atbrauks mašīna, kas aizvedīs viņus uz Eiropu; tad piebrauca vēl viena sudrabkrāsas automašīna; Džozefs lika samaksāt gan zaļās automašīnas šoferim, gan sudrabkrāsas automašīnas šoferim, viņš iedeva Džozefam 400 dolārus un 260 *euro;* kad viņi Džozefa kontrolē pārsēdās no automašīnas zaļā krāsā sudrabotas krāsas automašīnā, Džozefs pajautāja, vai viņiem ir mobilais telefons; viņš un /pers. Z/ parādīja Džozefam savus mobilos telefonus; Džozefs atbildēja, ka tie viņiem vairs nebūs vajadzīgi un paņēma tos; ar sudrabkrāsas automašīnu viņi brauca stundu un uz Latvijas-Lietuvas robežas tika aizturēti (2.sējums, lietas 218., 219., 221.-222., 223.-225.lapa);

/pers. V/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka nolūkā izvairīties no viņa kā kurda diskriminācijas, kas notiek Sīrijā, viņš caur paziņām vērsās pie nepazīstama cilvēka, kurš varētu palīdzēt viņam izbraukt uz Eiropu; viņam bija Sīrijas pilsoņa pase un Krievijas vīza; 2008.gada 19.augustā viņš kopā ar vēl trīs vīriešiem no Sīrijas /pers. DK/ ch Baker, /pers. Z/, /pers. A0/, kopā ar pavadoni – vīrieti no Sīrijas ar iesauku "Soro" atlidoja uz Maskavu; Maskavā viņi nodzīvoja divas dienas un "Soro" viņus pavadīja līdz vilcienam, ar kādu sazvanījās; ar vilcienu viņi brauca aptuveni 14 stundas no vakara līdz nākošās dienas rītam; pie vilciena viņus sagaidīja vīrietis aptuveni 40 gadus vecs gaišiem matiem ar auto /pers. DN/; šis vīrietis viņus aizveda uz kādu lauku pilsētiņas viesnīcu, tur viņus sagaidīja kaukāziešu tautības vīrietis sirmiem matiem "Saša", kurš no viņiem paņēma naudu un aizbrauca; radās iespaids, ka "Saša" nodarbojas ar viņu brauciena organizēšanu; sākotnēji viņi negribēja maksāt "Sašam", "Saša" kaut kam iezvanīja, pēc kā tika piezvanīts /pers. DK/ ch Baker, kurš pēc sarunas pa telefonu samaksāja par viņiem 4000 dolāru; vakarā uz viesnīcu atbrauca kāds vīrietis ar iesirmiem matiem, pateica, ka jādodas viņam līdzi; viņi četratā iesēdās šī vīrieša automašīnā, brauca stundu, tad vīrietis atstāja mašīnu mežā un viņi gāja kājām apmēram divas stundas, tad iznāca no meža un gaidīja; viņus pavadošais vīrietis ar kādu sazvanījās, tad viņiem pakaļ atbrauca puisis ar automašīnu un aizveda viņus uz lauku koka mājiņu, atnesa ēdienu un dzērienu, nākošajā rītā ap pulksten 8.00 viņiem atbrauca pakaļ ar baltu garu auto un viņi brauca apmēram 3-4 stundas, kur tika izmitināti daudzdzīvokļu mājas vienistabas dzīvoklī, kur nodzīvoja divas dienas, kāds vīrietis viņiem nesa dzērienu un ēdienu; tas pats puisis ar brillēm aizveda viņus uz lielpilsētu uz autostāvvietu, kur pie viņiem pienāca vīrietis un arābu valodā pateica, ka jāuzgaida un drīz varēs braukt; piebrauca sudrabkrāsas automašīna, viņi pēc arābu valodā runājošā vīrieša pavēles iekāpa šajā automašīnā un pēc viņa pieprasījuma samaksāja viņam naudu; arābu valodā runājošais vīrietis pajautāja, kam ir mobilais telefons, mobilie telefoni bija diviem cilvēkiem un arābu valodā runājošais vīrietis paņēma /pers. DK/ ch Baker piederošo mobilo telefonu Samsung D-600; viņi brauca sudrabkrāsas auto apmēram stundu un uz Latvijas-Lietuvas robežas tika aizturēti (2.sējums, 231.-232., 233.-235.lapa);

/pers. Z/ liecībām pirmstiesas izmeklēšanā, kuras tiesas sēdē nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu, ka 2008.gada 19.agustā viņš būdams Sīrijā diskriminēts kā kurds, ar mērķi aizbraukt uz vienu no Eiropas Savienības valstīm, kopā ar /pers. V/, /pers. DO/, /pers. DK/ ch Baker atlidoja no Sīrijas uz Maskavu; no Sīrijs līdz Maskavai viņus pavadīja sīrietis, kurš sevi dēvēja par "Soro"; Maskavā "Soro" viņus pavadīja uz viesnīcu, kur viņi uzturējās divas dienas, un pēc tam uz vilcienu, vilcienā "Soro" atņēma viņam pasi, pateica, kurā stacijā viņiem būs jāizkāpj, pats viņiem līdzi nebrauca, nākošajā rītā viņi izkāpa "Soro" nosauktajā stacijā, viņus tur sagaidīja vīrietis, kurš viņus aizveda uz viesnīcu; viesnīcā viņus sagaidīja vīrietis "Saša", ar kuru "Soro" bija sarunājies pa telefonu; "Saša" pieprasīja no viņiem naudu un /pers. DK/ ch Baker samaksāja "Sašam" 4000 dolāru, pēc kā "Saša" aizbrauca un pateica, ka viņiem jāgaidot, kad viņiem atbrauks pakaļ; vakarā atbrauca vīrietis, kurš ar žestiem parādīja, lai viņi brauc līdzi, kopā ar šo vīrieti ar gaišas krāsas auto viņi brauca stundu līdz mežam, tad 3-4 stundas gāja kājām pa mežu, izejot no meža, vīrietis lika viņiem gaidīt un aizgāja; pēc pāris minūtēm piebrauca mašīna, gara un balta, tās šoferis bija vīrietis brillēs un ar bārdu, viņus atveda pie nelielas lauku koka mājiņas, tur viņi atpūtās un paēda; pēc dažām stundām tas pats vīrietis brillēs un ar bārdu piebrauca ar to pašu mašīnu un lika braukt kopā ar viņu; braucot trīs stundas, viņi atbrauca uz pilsētu, kur tika ierādīts dzīvoklis, kurā viņi nodzīvoja divas dienas, tad tas pats vīrietis ar auto tumši zaļā krāsā 3-4 stundas veda viņus uz kādu pilsētu, kur autostāvvietā pie viņiem pienāca druknas miesasbūves plikpaurains vīrietis un arābu valodā pateica, ka atbrauks mašīna, kas aizvedīs viņus uz Eiropu; piebrauca sudrabkrāsas automašīna un arābu valodā runājošais vīrietis lika viņiem sēsties piebraukušajā auto un samaksāt zaļās un sudrabkrāsas automašīnu šoferiem katram pa 400 dolāriem, pieprasīto naudu viņi atdeva arābu valodā runājošam vīrietim; vēl arābu valodā runājošais vīrietis atņēma viņam, /pers. Z/, kā arī /pers. DK/ ch Baker piederošos mobilos telefonus; ar sudrabkrāsas auto viņi brauca aptuveni vienu stundu un 2008.gada 27.augustā uz Latvijas-Lietuvas robežas tika aizturēti (2.sējums, lietas 241.-242., 243.-244.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur aizdomās turētais /pers. F/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BL/ kā Mareku, ar kuru 2008.gada jūlija beigās veda trīs kurdus uz Poliju, kurš sarunāja personu vārdā Raimonds aizvest četrus kurdus uz Lietuvu un kurš 2008.gada augustā paziņoja, ka viņam esot divi "gidi", kuri var pārvest pāri valsts robežai personas (1.sējums, lietas 132.-134.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. AG/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BP/, kurš 208.gada jūlijā-septembrī trīs reizes veda nelegālos Sīrijas imigrantus uz Vāciju (1.sējums, lietas 181.-183.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BU/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BL/ kā personu, kurš viņam 2008.gada 14.septembrī piedāvāja nopelnīt naudu 250 latus un 2008.gada 15.septembrī teica braukt uz Krieviju un no stacijas Pleskavā paņemt piecus austrumnieciska tipa cilvēkus, kurus pēc tam nodot kādam vīrietim blakus kapiem Buhalovā (1.sējums, lietas 208.-212.lapa);

ar /pers. DP/ ministrijas Valsts robežsardzes dienesta Lazdiju vienības amatpersonas sniegto informāciju, ka 2008.gada 1.septembrī vienības amatpersona uz ceļa Kalvarija-Suvalkai pārbaudes veikšanai apturēja automobili /pers. DR/, valsts numurs FV 7494, kuru vadīja /pers. CO/ un kopā ar viņu pārvietojās tumšādaina persona bez jebkādiem ceļošanas dokumentiem, kurš nosaucās par Sīrijas pilsoni /pers. AA/, dzimušu /datums/; minētā persona tika aizturēta, bet /pers. CO/ tik atļauts turpināt ceļojumu (2.sējums, lietas 11.-12.lapa);

ar akciju sabiedrības "Tallink Latvija" sniegto informāciju, ka /datums/pulksten 14.46 Rīgas pasažieru ostā /pers. BR/ un /pers. BS/ iegādājās biļetes braucienam Rīga-Stokholma 2008.gada 29.augustā; 2008.gada 23.augustā pulksten 16.35 Rīgas pasažieru ostā /pers. BS/ un /pers. BL/ iegādājās biļetes braucienam Rīga-Stokholma 2008.gada 23.augustā; /pers. AG/ un /pers. F/ 2008.gada 23.augustā pulksten 16.53 Rīgas pasažieru ostā iegādājušies biļetes braucienam Rīga-Stokholma 2008.gada 23.augustā un 2008.gada 24.augustā iegādājušies biļetes Stokholmā ostā braucienam maršrutā Stokholma-Rīga 2008.gada 25.augustā; 2008.gada 30.augustā pulksten 11.55 /pers. CO/ iegādājies biļeti Rīgas pasažieru ostā braucienam Tallina-Helsinki 2008.gada 30.augustā pulksten 18.30 (2.sējums, lietas 13.-14.lapa);

ar SIA "Edals" sniegto informāciju, ka viesnīcas "Baltpark" elektroniskajā datu uzskaites sistēmā ir fiksēta personu /pers. BR/, /pers. AO/, /pers.

F/ reģistrācija (2.sējums, lietas 15.17.lapa);

ar Polijas kompetentas iestādes 2008.gada 1.augusta ziņojumā par nelegālās imigrācijas notikumu un robežas drošību norādīto, ka 2008.gada 1.augustā robežšķērsošanas punktā Budzisko tika aizturēti trīs Sīrijas pilsoņi – 1 sieviete un 2 vīrieši, kuri atradās Latvijas valsts taksometrā MB Vito, valsts numurs TX695 (2.sējums, lietas 18.-19.lapa);

ar informāciju no kredītiestādēm par uz /pers. F/ un /pers. AG/ vārda reģistrēto kontu apgrozījumiem 2008.gada jūlijā – septembrī (2.sējums, 111.-160.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. DH/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BU/ kā personu, kurš 2008.gada 16.septembrī satika viņu un vēl četrus viņa paziņas dzelzceļa stacijā Pleskava un ar zilas krāsas automašīnu atveda uz nepazīstamu vietu, kur viņus sagaidīja vēl kāds cilvēks (2.sējums, lietas 188.-192.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. DJ/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BU/ kā personu, kurš 2008.gada 16.septembrī stāvēja dzelzceļa stacijā Pleskavā un kliedza "taxi!" un viņam bija zilas krāsas automašīna, ar kuru viņš /pers. DJ/ un viņa draugus aizveda līdz meža ceļam un parādīja virzienu, kur viņiem ir jāiet tālāk un kur viņus sagaidīja kāds vīrietis (2.sējums, lietas 210.-214.lapa);

ar protokolu par liecinieka /pers. DK/ ch Baker liecību pārbaudi uz vietas, apvidus kartes kopijām un fototabulu, no kā redzams, ka liecinieks uzrādīja /pers. CG/ piederošo lauku māju Ludzas rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā, kur liecinieks kopā ar vēl trim Sīrijas pilsoņiem pēc valsts robežas šķērsošanas pa mežu kājām uzturējās līdz 2008.gada 24.-25.augusta rītam; norādīja maršrutu starp orientieriem A192, A.191, kur šķērsoja robežu, ejot pa tiltiņu, virzienā no Pasienes ciema uz Sopatņu ciema pusi norādīja vietu, kur iznākot no meža pēc robežas šķērsošanas gaidīja šoferi, kas turpmāk viņus aizveda uz lauku koka mājiņu (3.sējums, lietas 1.-11.lapa);

ar protokolu par /pers. CT/ liecību pārbaudi uz vietas, apvidus kartes kopiju un fototabulu, no kā redzams, ka /pers. CT//pers. DT/ rajona Pasienes pagasta Pasienes ciemā norāda uz koka pirtiņu, kas atrodas 30 m attālumā no /pers. CG/ mājas, kur viņš atveda un kādu laiku izmitināja nelikumīgi pāri valsts robežai pārvietotās personas, kā arī pie ceļa /pers. DU/ ciemā norādīja uz uzkalniņu un uz tā atrodošos baltu māju, no kurienes viņš pierobežas zonā pārņēma un veda līdz koka pirtiņai ar automašīnu /TL marka/ tautības personas, kuras tika nelikumīgi pārvietotas pāri valsts robežai, kā arī Daugavpils pilsētā /adrese/ /pers. CT/ norādīja māju un dzīvokli Nr.39 minētajā mājā, kur viņš no koka pirtiņas pārveda un izmitināja šajā dzīvoklī Sīrijas tautības personas, kuras bija nelikumīgi pārvietotas pāri valsts robežai (3.sējums, lietas 129.-137.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BP/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BL/ kā viņa paziņu (3.sējums, lietas 145.-147.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BS/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. CO/ kā Andreju, kuru bija sameklējis kā šoferi braucienam uz Igauniju un Vāciju un kurš vienu nelegāli valsts robežu šķērsojošo personu nogādāja Igaunijā, bet vienu nelegāli valsts robežu šķērsojošo personu nogādāja līdz Polijai, kur viņu aizturēja (3.sējums, lietas 161.-163.lapa);

ar valsts robežas pārkāpuma vietas un pēdu apskates protokolu un fototabulu, no kā redzams, ka 2008.gada 1.septembrī konstatēts, ka valsts robežas posmā 350 m no robežorientiera A192 pa kresi no ceļa Pasiene-Grišina apmēram 3 km no Pasienes puses 10 m attālumā no valsts robežlīnijas 150 m attālumā no brīdinājuma zīmes "stāt!valsts robeža" ir koka tiltiņš pāri grāvim, kurš atrodas 5 m no valsts robežlīnijas; no valsts robežas puses virzienā uz tiltiņa pusi konstatējama nomīdīta zāle stigas veidā, šī stiga virzās no grāvja uz robežstigu, šķērso to un turpinās tiltiņa otrajā pusē pa grāvi; Latvijas Republikas iekšienē pēdas ved caur krūmāju pa grāvja gultni, apmēram 100 m attālumā no koka tiltiņa pēdas no grāvja novirzās ziemeļu virzienā un caur jaunaudzi iziet mežmalā; mežmala ir aizaugusi ar nātrēm, virzienā uz pļavu nātrēs konstatējama iemīta stiga, redzami trīs dažādu apavu nospiedumu fragmenti, turpmāk pēdas virzās uz ceļa Pasiene-Grišina pusi un pēc 300 m iziet uz tā, turpmāk pēdas nav saskatāmas (3.sējums, lietas 183.-191.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BL/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BS/ kā /pers. BS/, ar kuru bija kopā brīdī, kad pirka biļetes uz prāmi Rīga-Zviedrija (3.sējums, lietas 224.-226.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BL/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BP/ kā /pers. BP/, kurš, kā viņam zināms, vienu reizi aizveda cilvēkus uz Vāciju (3.sējums, lietas 227.-229.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BL/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. CB/, par kuru sniedza savas liecības un kurš pēc /pers. BL/ atgriešanās no Francijas vērsās pie viņa ar lūgumu sameklēt personu, kas varētu braukt uz Krieviju, un ar kuru kopā bija noīrējis mašīnu, ar kuru /pers. BU/ brauca uz Krieviju, lai piecas personas no Pleskavas nogādāt līdz Buhulovai (3.sējums, lietas 230.-231.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BL/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BU/ kā Mihailu, kuram 2008.gada septembrī palūdza aizbraukt uz Krieviju un nogādāt cilvēkus no Pleskavas līdz Buhulovai (3.sējums, lietas 232.-234.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BL/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. CK/ kā to vīrieti, kuru Andis sarunāja, lai tas pārved pāri Krievijas-Latvijas robežai cilvēkus (3.sējums, lietas 236.-238.lapa);

ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kur /pers. BR/ no trim viņam uzrādīto personu fotogrāfijām atpazina /pers. BL/ kā savu brālēnu (4.sējums, lietas 10.-12.lapa);

ar protokolu par /pers. BR/ liecību pārbaudi uz vietas, apvidus kartes kopiju, no kā redzams, ka /pers. BR/ ceļa Kārsava-Viļaka kreisajā pusē virzienā uz Kārsavu norāda uz krūmu puduri pie otrās apdzīvotās mājas, kur viņš 2008.gada 16.septembrī uzņēma savā automašīnā 5 arābu izcelsmes personas, kā arī norāda vietu ceļa Rēzekne-Grebņeva un grants ceļa krustojumā, kur viņš ar minētajiem pasažieriem tika aizturēts (4.sējums, lietas 17.-18.lapa);

ar protokolu par /pers. CK/ liecību pārbaudi uz vietas, apvidus kartes kopijām, fototabulu, no kā redzams, ka /pers. CK/ Ludzas rajona Salnavas pagasta Orinsku ciemā norādīja uz sānceliņu, no ceļa Bļasi-Čāvi aiz ābeļdārza, kur 2008.gada 16.septembrī gaidīja automašīna, līdz kurai viņš nogādāja piecus Sīrijas pilsoņus un kuras autovadītājs viņam samaksāja par šo darbu; kā arī /pers. CK/ norādīja pie ceļa Bļasi-Čāvi uz savu māju, no kuras viņš bija devies kājām robežas virzienā pa ceļu, gar grāvi līdz upei Rītupe, orientieris A7, līdz orientierim A10, kur starp orientieriem A9 un A10, kur pretī orientierim A10 Krievijas pusē atrodas Buhulovas ciems, viņš kopā ar 5 Sīrijas pilsoņiem šķērsoja robežu pa upes Rītupe seklāko vietu (4.sējums, lietas 38.-44.lapa).

Augstākminēto personu liecības apstiprinās kā savstarpēji, tā arī ar rakstveida pierādījumiem, tādēļ ir ticamas. Neskatoties uz to, ka /pers. AO/, /pers. CF/, /pers. BP/, /pers. BR/, /pers. BL/, /pers. AG/, /pers. CK/, /pers. CG/, /pers. BU/, /pers. CO/, /pers. BS/, /pers. CT/, /pers. CZ/, /pers. AZ/ liecības ir snieguši, citstarp, aizturēto un aizdomās turēto statusā, kur subjektīvi mazināja savu konkrēto lomu noziedzīgo darbību īstenošanā, tajā pašā laikā viņu liecības par konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem, notikumu, vietu, gaitu, laiku nav pretrunā viena otrai, apstiprinās ar rakstveida pierādījumiem, kā arī ar /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām. Nav ticamas liecinieku /pers. DF/, /pers. DH/, /pers. DF/, /pers. DI/, /pers. DJ/ liecības tajā daļā, ka viņi tūrisma nolūkos apceļoja Krieviju un apmeklēja Pleskavas pilsētu, kuras apkārtnē turpmāk apmaldījās, neapzinoties, ka šķērsojuši valsts robežu. Minētās liecības ir pretrunā liecinieku /pers. DK/ ch Baker, /pers. V/, /pers. Z/ liecībām, kuri liecināja, ka kopā ar augstākminētajim

pieciem lieciniekiem ieceļoja Krievijas Federācijā ar nolūku turpmāk nelegāli par samaksu nokļūt Eiropas Savienības valstīs un ar šo mērķi ieradās ar vilcienu noteiktajā vietā, lai par samaksu ar citu personu palīdzību nokļūtu Latvijā un turpmāk tālāk Eiropā, kā arī pretrunā ar augstākminētajiem pierādījumiem nodibinātajiem faktiskiem apstākļiem, ka šo cilvēku pārvietošana pāri valsts robežai bija organizēts process, kurā pēc savstarpējas norunas bija iesaistījušās vairākas personas.

Augstākminēto pierādījumu kopums ļauj uzskatīt pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos apstākļus par pierādītiem. Proti, ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to, ka apsūdzētais /pers. F/ ir izdarījis septiņus Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus un viņa vaina ir pierādīta.

Tiesa secina, ka no pierādījumu kopuma izslēdzamas /pers. DZ/, /pers. E0/, /pers. EA/, /pers. EB/ liecības, kuru liecības satur ziņas par faktiem trīs ķīniešu pārvietošanā pāri Latvija Republikas valsts robežai un par /pers. AO/ domātiem naudas pārskaitījumiem uz /pers. EB/ kontu, protokoli par /pers. CF/, /pers. AO/, /pers. CG/ liecību pārbaudi uz vietas (1.sējums, lietas 232.-238. lapa, 3.sējums, 72.-76.lapa, 109.-113.lapa), jo minētie pierādījumi satur ziņas par faktiem, kam nav sakara ar /pers. F/ inkriminētajām darbībām un pierādīšanas priekšmetā ietilpstošiem apstākļiem.

Kā arī tiesa secina, ka nav pieļaujams izmantot kā pierādījumus protokolus par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kas atrodas krimināllietas 1.sējuma 135.-145., 176.-180., 184.-185., 217.-218.lapā, 2.sējuma 217., 226.-230., 236.-240., 245.-249.lapā, 3.sējuma 56.-59.lapā, 3.sējuma 114., 138.-139., 148.-149., 160., 181.-182., 222.-223., 235.lapā, 4.sējuma 13.-14., 15.-16., 26.-31., 36.-37., 50.-54.lapā, jo minētajiem protokoliem nav pievienotas uzziņas par informāciju, kādu personu (vārds un uzvārds) fotogrāfijas tika izmantotas uzrādīšanai, līdz ar to pastāv šaubas, vai uzrādīšana atpazīšanai notikusi Kriminālprocesa likuma 177.pantā norādītajā kārtībā.

Bez tam tiesa secina, ka no pierādījumu kopuma izslēdzama speciālās izmeklēšanas darbības – personas audiokontrole- gaitā kriminālprocesā Nr.11823004208 iegūtās ziņas (2.sējums, lietas 20.-110.lapa), šī darbība veikta cita kriminālprocesa ietvaros un izskatāmā kriminālprocesa materiāli attiecībā par šīm operatīvās darbības pasākumā iegūtām ziņām nesatur Kriminālprocesa likuma 127.panta trešajā, ceturtajā daļā norādīto obligāti nepieciešamo informāciju.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. F/ par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, to, ka izdarīti septiņi smagi noziegumi, kas vērsti pret pārvaldības kārtību. Kā arī tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, to, ka nav ziņu, ka /pers. F/ pirms viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas būtu kriminālsodīts vai administratīvi sodīts (1.sējums, 43., 59.lapa), apgādājamo viņam nav (1.sējums, lietas 42.lapa).

Bez tam tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. F/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana viņam inkriminēto noziedzīgo darbību izdarīšanā, par ko liecina apsūdzētā /pers. F/ izvēlētā pozīcija pirmstiesas izmeklēšanā par piekrišanu slēgt vienošanos par vainas atzīšanu viņam inkriminētajos nodarījumos un sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu /pers. F/ atbildību pastiprinošs apstāklis – noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ.

Bez tam tiesa atzīst, ka nosakot sodu apsūdzētajam /pers. F/, ir nepieciešams izvērtēt Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteikto apsūdzētā tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā ievērošanu.

Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem. Konstatējams, ka apsūdzētajam /pers. F/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi izdarīti 2008.gadā, pirmo reizi krimināllieta tika nodota iztiesāšanai Ludzas rajona tiesā 2009.gada 23.februārī, turpmāk nosūtīta Ludzas rajona prokuratūrai trūkumu novēršanai, atkārtoti saņemta Ludzas rajona tiesā 2009.gada 25.martā un pirmo reizi nozīmēta iztiesāšanai uz 2009.gada 20.aprīli, kur tiesas sēde bija jāatliek sakarā ar apsūdzētā aizstāvja saslimšanu; nākošā tiesas sēde krimināllietas iztiesāšanai noteikta 2009.gada 30.jūlijā. Turpmāk tiesas sēdes vairākkārt tika atliktas tādu iemeslu dēļ, kas nav atkarīgi no apsūdzētā, jo apsūdzētais tobrīd, saņēmis atteikumu atļaujai uzturēties viņam Latvijā un 2009.gada 28.maijā Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Personu statusa kontroles departamentam pieņemot lēmumu par /pers. F/ piespiedu izraidīšanu, nosakot ieceļošanas aizliegumu Latvijas Republikā uz pieciem gadiem, objektīvi nevarēja piedalīties tiesas sēdē un līdz ar to nevarēja izvēlēties vienkāršāko procesa viedu, iztiesājot krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes. Kā arī tiesas sēdes vairākkārt tika atliktas sakarā ar liecinieku procesuālo pienākumu nepildīšanu un izvairīšanos no ierašanās uz tiesas sēdi, turklāt virkne kriminālprocesā nopratināmo personu ir ārvalstnieki, kuru aicināšanai uz tiesas sēdēm tika izmantotas starptautiskās sadarbības procedūras, kuru ilgums ietekmēja tiesas sēžu atlikšanu atsevišķos gadījumos uz tādu termiņu, kas pārsniedza 9 mēnešus.

Ņemot vērā minētos apstākļus un to, ka starplaiks kopš kriminālprocesa saņemšanas tiesā līdz sprieduma taisīšanai ir vairāk kā seši gadi, kas attiecībā pret apsūdzēto /pers. F/ ir nesamērīgi ilgstošs un atzīstams, ka ir pārkāptas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Līdz ar to apsūdzētajam /pers. F/ nosakot sodu, ir piemērojami Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi.

Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, to, ka izdarīti septiņi smagi noziegumi, pastāvot atbildību pastiprinošam apstāklim, bet tajā pašā laikā ievērojot to, ka par /pers. F/ nav iegūtas ziņas, ka pirms viņam inkriminēto nodarījumu izdarīšanas būtu izdarījis likumpārkāpumus, ir konstatēts pamats Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumu piemērošanai, tiesa secina, ka Krimināllikuma 35.pantā paredzēto mērķu sasniegšanai apsūdzētajam piemērojams naudas sods un obligātais Krimināllikuma 285.panta trešās daļas sankcijās paredzētais papildsods – mantas konfiskācija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro, trešo daļu /pers. F/ nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, jo visi izdarītie noziedzīgi nodarījumi ir smagi noziegumi.

Aizturēšanas un apcietinājuma periods no 2008.gada 23.septembra līdz 2009.gada 23.martam, t.i., 6 mēneši jeb 180 (viens simts astoņdesmit) dienas apsūdzētajam /pers. F/ ieskaitāms kā izciestais pamatsods, atbilstoši Krimināllikuma 41.panta sestajā daļā paredzētam noteikumam, ka viena minimālā mēnešalga tiek rēķināta kā četras apcietinājumā pavadītās dienas.

Ievērojot šajā nolēmumā norādītos apstākļus par /pers. F/ izraidīšanu no Latvijas Republikas bez tiesībām 5 gadu laikā ieceļot Latvijā, secināms, ka objektīvi nav konstatējama /pers. F/ apzināta izvairīšanās no tiesas, līdz ar ko atceļams /pers. F/ piemērotais drošības līdzeklis – iemaksātā drošības nauda 2000 (divi tūkstoši) LVL, kas atrodas Valsts kasē speciālajā depozīta kontā Nr.LV29TREL8320010000000, un kas atdodama drošības naudas iemaksātājai /pers. AG/, personas kods /personas kods/. Kā arī tiesa konstatē, ka nav pamata turpināt piemērot /pers. F/ papildus drošības līdzekli – sūtījumu saņemšanas adreses paziņošana, kas piemērots pirmstiesas izmeklēšanā ar procesa virzītāja 2009.gada 23.marta lēmumu, jo šāds drošības līdzekļa veids ir izslēgts no Kriminālprocesa likuma ar 12.03.209.likumu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 527.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. F/ (/pers. F/) atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas izdarīti 2008.gada jūlijā, 2008.gada 1.augustā, 2008.gada augustā (četru Sīrijas pilsoņu pārvietošana uz Vāciju), 2008.gada augustā (četru Sīrijas pilsoņu pārvietošana uz

Poliju), 2008.gada 20.augustā, 2008.gadā laika posmā no 25. līdz 29.augustam, 2008.gada septembrī, un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 3.punktu:

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gada jūlijā - ar naudas sodu 6 (sešu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 1920 (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu,

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gada 1.augustā - ar naudas sodu 6 (sešu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 1920 (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu,

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gada augustā (četru Sīrijas pilsoņu pārvietošana uz Vāciju) - ar naudas sodu 6 (sešu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 1920 (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu,

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gada augustā (četru Sīrijas pilsoņu pārvietošana uz Poliju) - ar naudas sodu 6 (sešu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 1920 (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu,

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gada 20.augustā - ar naudas sodu 6 (sešu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 1920 (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu,

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gadā laika posmā no 25. līdz 29.augustam, - ar naudas sodu 9 (deviņu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 2880 (divi tūkstoši astoņi simti astoņdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu,

par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts 2008.gada septembrī - ar naudas sodu 6 (sešu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 1920 (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit) *euro* apmērā, konfiscējot mantu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro, trešo daļu /pers. F/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, - naudas sodu 45 (četrdesmit piecu) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i., 14 400 (četrpadsmit tūkstoši četri simti) *euro* apmērā, konfiscējot mantu, konfiskāciju vēršot uz /pers. F/ arestētiem naudas līdzekļiem – 2000 (diviem tūkstošiem) Lielbritānijas sterliņu mārciņu, 4000 (četriem tūkstošiem) *euro*, 50 (piecdesmit) latiem, kas glabājas Valsts kasē speciālos depozītu kontos.

Aizturēšanas un apcietinājuma periods no 2008.gada 23.septembra līdz 2009.gada 23.martam, t.i., 6 mēneši jeb 180 (viens simts astoņdesmit) dienas apsūdzētajam /pers. F/ ieskaitāms kā izciestais pamatsods, kas sastāda 45 (četrdesmit piecas) minimālās mēnešalgas, t.i., 14 400 (četrpadsmit tūkstoši četri simti) *euro,* līdz ar ko /pers. F/ piemērotais pamatsods ir izciests.

Atcelt /pers. F/ piemēroto drošības līdzekli – drošības naudu 2000 (divi tūkstoši) LVL, iemaksāto drošības naudu, kas atrodas Valsts kasē speciālajā depozīta kontā Nr.LV29TREL8320010000000, atdodot drošības naudas iemaksātājai /pers. AG/, personas kods /personas kods/.

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas (2014.gada 28.novembra) apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Apsūdzētais/pers. F/ (/pers. F/) spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā apelācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad saņemta pilna nolēmuma kopija vai kad viņam bija jāuzzina par tiesas pieņemto spriedumu.

Tiesnese I.Marnauza